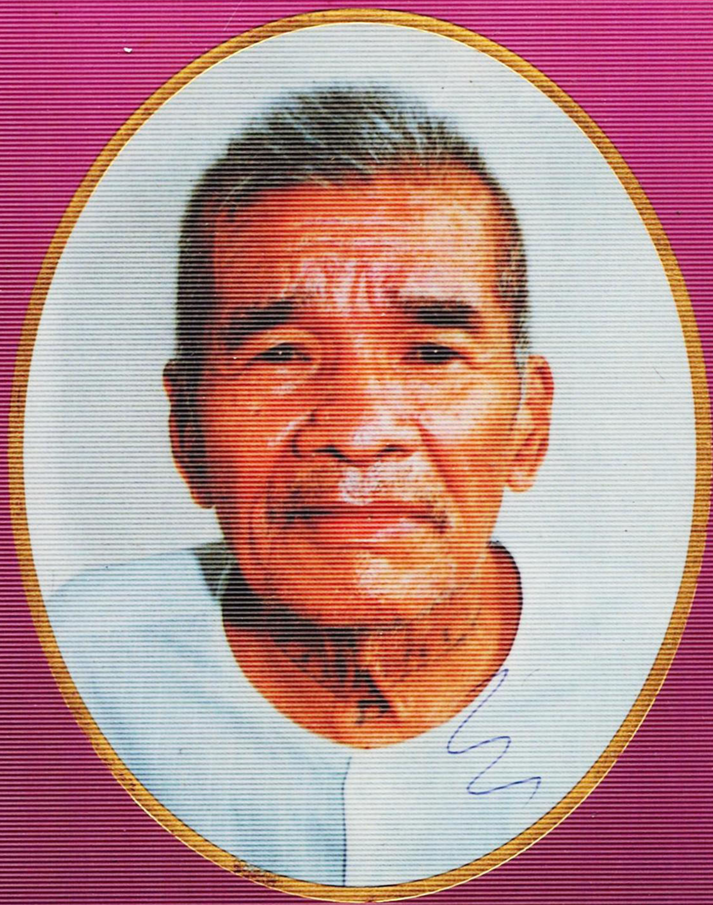
อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ นายจวน คงเกียน

อนุสรณ์

งานพระราชทานเพลิงศพ

นายจวน คงเกียน

อนุสรณ์

งานพระราชทานเพลิงศพ

นายจวน คงเทียน

เป็นกรณีพิเศษ

ณ เมรุวัดบางพลีน้อย ต.บางพลีน้อย

อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ

วันอาทิตย์ที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เวลา ๑๗.๐๐ น.

(แบบ ค.)

หมายรับสั่งที่ [illegible]

สำนักพระราชวัง

๑๗ เมษายน ๒๕๔๑

พระราชทานเพลิงศพ นายจวน คงเทียน เป็นกรณีพิเศษ ณ เมรุวัดบางพลีน้อย อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

วันอาทิตย์ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑ เวลา ๑๗.๐๐ น. พระราชทานเพลิง

วิชัย/พิมพ์/[illegible]/ทาน.

วัน	หน้าที่ พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ นายจวน คงเทียน
	เพื่อทราบ

ทั้งนี้ ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับรับสั่งโดยหน้าที่ราชการ

ผู้รับรับสั่ง

สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานเพลิงศพ นายจวน คงเทียน เป็นกรณีพิเศษ ณ ฌาปนสถาน วัดบางพลีน้อย ต.บางพลีน้อย อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ ในวันอาทิตย์ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑ เวลา ๑๗.๐๐ น. นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อม ยิ่งใหญ่สุดจะพรรณนาเป็นเกียรติอันสูงสุดแก่ นายจวน คงเทียน อย่างหาที่สุดมิได้

ปวงข้าพระพุทธเจ้า ภรรยา บุตร-ธิดา และบรรดาญาติทั้งหลายขอน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายบังคมใต้เบื้องพระยุคลบาท สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเหนือเกล้าเหนือกระหม่อม ขอเทิดทูนพระมหากรุณาธิคุณอันใหญ่หลวงนี้ไว้เหนือเศียรเกล้า เพื่อเป็นสรรพสิริสวัสดิ์พิพัฒนมงคล และเป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล สืบไปตลอดกาล

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า

นางอ่อน คงเทียน

นายกมล-นางปิ่น ศิลาสามสี

นายฉอ้อน-นางวิม คงเทียน

นางบังอร เย็นยิ่ง

นายสุจินต์-นางสำลี คงเทียน

นายสมาน-นางสุนีย์ พ่วงวิจิตร

นายไพฑูรย์-นางกอบกุล คงเทียน

ประวัติพ่อ

คุณพ่อจวน คงเทียน เป็นบุตร นายแดง-นางแดง คงเทียน เกิดเมื่อ พ.ศ.๒๔๕๗ ณ ตำบลบางพลีน้อย อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ มีพี่น้องรวม ๒ คน คือ

๑. นายจวน คงเทียน

๒. นายหน่อง คงเทียน

คุณพ่อจวน คงเทียน สมรสกับคุณแม่อ่อน คงเทียนมีบุตร-ธิดา รวมทั้งหมด ๗ คน เป็นชาย ๔ คน หญิง ๓ คน ดังนี้คือ

๑. นางปิ่น ศิลาสามสี ประกอบอาชีพค้าขาย

๒. นายฉอ้อน คงเทียน ประกอบอาชีพการเกษตร

๓. นางบังอร เย็นยิ่ง ประกอบอาชีพการประมงทะเล

๔. นายสุจินต์ คงเทียน ประกอบอาชีพค้าขาย

๕. นางสุนีย์ พ่วงวิจิตร รับราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ โรงเรียนวัดแหลมฟ้าผ่า สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพระสุทรเจดีย์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุทรปราการ

๖. นายประดิษฐ์ คงเทียน (เสียชีวิต)

๗. นายไพฑูรย์ คงเทียน รับราชการครูตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนคลองทะเล สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพระสมุทรเจดีย์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

คุณพ่อจวน เป็นแบบอย่างที่ดีของลูก ๆ อบรมเลี้ยงดูลูกทุกคนด้วยความมุ่งมั่นที่จะให้ลูกทุกคนเป็นคนดีแม้คุณพ่อจะมีความรู้น้อยประกอบอาชีพทำสวน ทำนาธรรมดา แต่ก็พยายามส่งเสริมให้ลูก ๆ ได้เรียนจนจบการศึกษาสูงสุดเต็มความสามารถที่คุณพ่อจะทำได้ เพื่อหวังให้ลูก ๆ มีความรู้ ความสามารถ เป็นกำลังรับใช้สังคมทั้งงานราชการและเอกชน สืบต่อไป

ช่วงชีวิตในระยะแรกของคุณพ่อนั้นลำบากไม่น้อย คุณพ่อมีอาชีพหลักคือการทำนา หลังจากเสร็จภารกิจประจำวัน จากการทำนาแล้ว คุณพ่อต้องมาดูแลผลไม้ในสวนจนกระทั่งมืดค่ำ และหลังจากนั้นแล้วบางวันคุณพ่อก็ยังไม่ได้พักผ่อน คุณพ่อได้ออกไปหาปลาตามลำคลอง เพื่อนำมาเป็นอาหารประจำวัน ส่วนที่เหลือก็นำไปจำหน่ายเป็นการหารายได้มาจุนเจือครอบครัวอีกทางหนึ่ง

คุณพ่อต้องปฏิบัติภารกิจอย่างนี้เรื่อยมา จนกระทั่งครอบครัวคงเทียนเริ่มมีความเป็นอยู่ดีขึ้นเป็นลำดับ แต่คุณพ่อก็ยังคงปฏิบัติภารกิจต่อไปจนกระทั่งลูก ๆ โต สามารถช่วยเหลืองานครอบครัวได้ คุณพ่อจึงได้วางมือจากการทำนา แต่คุณพ่อกลับมามุ่งทำสวนให้มากยิ่งขึ้น คุณพ่อชอบคิดค้นและพยายามหาพันธุ์ไม้แปลก ๆ มาปลูกในสวนของท่าน ทำให้ครอบครัวมีรายได้จากผลผลิตในสวนเป็นรายได้หลักอีกด้วย

หลังจากที่คุณพ่อมุ่งมั่นต่อการทำงานจนประสบกับความสำเร็จ ทำให้ครอบครัวมีฐานะดีขึ้นแล้ว คุณพ่อก็ได้เริ่มช่วยเหลือสังคม อาทิเช่น วัด โรงเรียน โรงพยาบาล และชุมชน หลาย ๆ แห่ง เช่น

๑. สร้างศาลาลอยให้กับวัดบางพลีน้อย

งบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐๐ บาท

๒. สร้างหน้าบันโบสถ์วัดเกาะแก้ว

งบประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ บาท

๓. สร้างซุ้มประตูโบสถ์วัดเกาะแก้ว

งบประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ บาท

๔. สร้างหน้าบันโบสถ์และเสาศาลาวัดเกาะแก้ว

งบประมาณ ๑๗,๐๐๐ บาท

๕. เจาะน้ำบาดาลให้วัดบางเพ็ง งบประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๖. สร้างทางเข้าวัดบางนางเพ็ง งบประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท

๗. เป็นเจ้าภาพทอดกฐินวัดบางพลีน้อย

งบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท

๘. สร้างกุฏิวัดพานทอง ชลบุรี งบประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๙. สร้างเครื่องมือทางการแพทย์โรงพยาบาลชลบุรี

งบประมาณ ๓๕,๐๐๐ บาท

๑๐. บริจาคสมทบสร้างกำแพงโรงเรียนวัดแหลมฟ้าผ่า

งบประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท

๑๑. บริจาคสมทบสร้างบ้านพักโรงพักตำรวจบางพลีน้อย

งบประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท

๑๒. สมทบ เจาะน้ำบาดาลวัดบางพลีน้อย

งบประมาณ ๑๑,๐๐๐ บาท

๑๓. สร้างโต๊ะรับแขกมุกให้วัดบางพลีน้อย

งบประมาณ ๑๘๐,๐๐๐ บาท

จนเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๕๓๕ คุณพ่อล้มป่วยด้วยโรคกระดูกไขข้อ นั่ง เดิน ไม่สะดวก และพักรักษาตัวที่บ้านประมาณ ๕ ปี จนเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๑ คุณพ่อก็จากเราไปด้วยอาการสงบ เมื่อเวลาประมาณ ๐๕.๐๐ น. รวมอายุได้ ๘๔ ปี

พฤษภกาสร อีกกุญชรอันปลดปลง
โททนต์เสน่งคง สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย มลายสิ้นทั้งอินทรีย์
สถิตทั่วแต่ชั่วดี ประดับไว้ในโลกา

พระคุณพ่อ

พระคุณพ่อ	เลิศฟ้า	มหาสมุทร
พระคุณพ่อ	สูงสุด	มหาศาล
พระคุณพ่อ	เลิศหล้า	สุธาธาร
ใครจะปาน	พ่อฉัน	นั้นไม่มี
เปรียบพ่อแม่	เช่นโคมทอง	ของชีวิต
ช่วยชี้ทิศ	นำทาง	ช่วยสร้างสรรค์
ให้ความรัก	ให้ความรู้	ชูชีวัน
ช่วยปลอบขวัญ	จนขาดใจ	สิ้นวายปราณ

เจ้าภาพสวดพระอภิธรรมศพ
คุณพ่อจวน คงเทียน

๒๙	มกราคม	๒๕๔๑	คุณแม่อ่อน คงเทียน พร้อมบุตร-ธิดา-หลาน
๓๐	มกราคม	๒๕๔๑	คุณกมล-คุณปิ่น ศิลาสามสี โรงเรียนวัดแหลมฟ้าผ่า
๓๑	มกราคม	๒๕๔๑	คุณไพฑูรย์-คุณกอบกุล คงเทียน คุณบังอร เย็นยิ่ง
๑	กุมภาพันธ์	๒๕๔๑	คุณสมาน-คุณสุนีย์ พ่วงวิจิตร สุขาภิบาลแหลมฟ้าผ่า
๒	กุมภาพันธ์	๒๕๔๑	คุณฉอ้อน-คุณวิม คงเทียน คุณสุจินต์-คุณสำลี คงเทียน
๓	กุมภาพันธ์	๒๕๔๑	ครอบครัว คุณพ่อหน่อง คงเทียน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
๔	กุมภาพันธ์	๒๕๔๑	คุณทวีป คุณสมพร คงเทียน บริษัท พรวิศวะ แอนด์ ทรูลิ่ง จำกัด

รายนามผู้นำหรีดมาเคารพศพ คุณพ่อจวน คงเทียน

๑. โรงเรียนคลองทะเล
๒. คณะกรรมการโรงเรียนคลองทะเล
๓. คณะครูกลุ่มโรงเรียนนาเกลือ
๔. สุขาภิบาลแหลมฟ้าผ่า
๕. กำนันนิพัทธ์ พันธ์พัก
๖. คุณชัยณรินทร์-คุณศิริพร แก้วน้อย
๗. เฮียบุ้ง-เฮียเส็ง
๘. ผู้ใหญ่เม่น ภูติเกียรติขจร
๙. อ.บ.ต. วิรัตน์ กลั่นชื่น
๑๐. โรงเรียนวัดบางพลีน้อย
๑๑. โรงเรียนวัดเกาะแก้ว
๑๒. โรงเรียนวัดปานประสิทธาราม
๑๓. โรงเรียนวัดมงคลโคธาวาส
๑๔. คณะ สปอ. บางบ่อ
๑๕. คณะ สปอ.พระสมุทรเจดีย์
๑๖. คณะ สปอ. กิ่งอำเภอบางเสาธง
๑๗. คณะ สปจ.สมุทรปราการ
๑๘. คุณโสฬส เจริญสุข กปอ.กลุ่มหลวงพ่อปาน
๑๙. คุณบรรหาญ สวนยิ้ม กปจ.สมุทรปราการ
๒๐. ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางบ่อ
๒๑. คุณกรุง-คุณละออง สุทินเผือก

๒๒. คุณเปี๊ยก และครอบครัว บุญฤทธิ์

๒๓. โรงเรียนวัดแหลมฟ้าผ่า

๒๔. ครอบครัวพ่อเอ่ง ศิลาสามสี

๒๕. ครอบครัวพ่อหน่อง คงเทียน

๒๖. ลูกหลานตระกูลคงเทียน

๒๗. ลูกหลานตระกูลศิลาสามสี

๒๘. ลูกหลานตระกูลเย็นยิ่ง

๒๙. ลูกหลานตระกูลพ่วงวิจิตร

๓๐. บริษัทธรรมกลการ จำกัด

๓๑. บริษัทสยามกลการ จำกัด

๓๒. บริษัท พรวิศวะ แอนด์ทรูลิ้ง จำกัด

ขอขอบพระคุณ

คุณพ่อจวน คงเทียน สิ้นบุญลง ณ วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๑ เวลา ๐๕.๐๐ น. ท่านผู้มีเกียรติ ญาติ มิตร และผู้คุ้นเคย ได้กรุณาให้เกียรติมาร่วมแสดงความเสียใจ ช่วยเหลืองาน ร่วมพิธีอาบน้ำศพ เป็นเจ้าภาพ และร่วมฟังสวดอภิธรรม นำหรีด และดอกไม้มาเคารพศพคุณพ่อ ตลอดจนมาร่วมในงานพระราชทานเพลิงศพเป็นกรณีพิเศษ ในวันอาทิตย์ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑ นี้

เจ้าภาพทุกคนขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง ขอน้อมรำลึกถึงความกรุณาของทุกท่านไว้ในความทรงจำตลอดไป หากมีสิ่งใดขาดตกบกพร่อง และการต้อนรับไม่ทั่วถึง เจ้าภาพขอกราบอภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

เจ้าภาพ

สารบัญ

ทำวัตรเช้า

(เมื่อหัวหน้าจุดเทียน ธูป พึงนั่งคุกเข่าประนมมือพร้อมกัน หัวหน้านำ ให้ว่าตามทีละตอน)

โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ
สะวากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม
สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง
อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ
สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ
ปัจฉิมาชะนะตานุกัมปะมานะสา
อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ
อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะฯ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา
พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)
สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม
ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
สังฆัง นะมามิ (กราบ)

แล้วนำทำวัตรพระต่อไปดังนี้ **"หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะเส"** สวดพร้อมกัน ว่านะโม ๓ หนแล้วว่า

"ยะมะหัง สัมมาสัมพุทธัง ภะคะวันตัง สะระณัง"

คะโต ชายว่า
คะตา หญิงว่า } พระผู้มีพระภาค พระองค์ตรัสรู้ดีแล้วเองโดยชอบ

พระองค์ใดแน่ะ ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง **"อิมินา สักกาเรนะ ตัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ"** ข้าพเจ้าบูชาพระผู้มีพระภาค พระองค์นั้นด้วยเครื่องสักการะอันนี้ **"ตัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ"** ข้าพเจ้าไหว้ พระผู้มีพระภาคพระองค์นั้นพร้อมด้วยกายวาจาใจ (กราบลง)

ยะมะหัง สะวากขาตัง ภะคะวะตา ธัมมัง สะระณัง

คะโต ชายว่า
คะตา หญิงว่า } พระธรรมที่พระผู้มีพระภาคตรัสแล้วดีเหล่าใดแน่ะ

ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง **"อิมินา สักกาเรนะ ตัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ"** ข้าพเจ้าบูชาพระธรรมนั้น ด้วยเครื่องสักการะอันนี้ **"ตัง ธังมัง นะมัสสามิ"** ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมเหล่านั้นพร้อมด้วยกายวาจาใจ (กราบลง)

ยะมะหัง สุปะฏิปันนัง สังฆัง สะระณัง

คะโต ชายว่า
คะตา หญิงว่า } พระสงฆ์ที่ท่านปฏิบัติดีแล้ว หมู่ใดแน่ะ ข้าพเจ้า

ถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง **"อิมินา สักกาเรนะ ตัง สังฆัง อภิปูชะยามิ"** ข้าพเจ้าบูชาพระสงฆ์หมู่นั้นด้วยเครื่องสักการะอันนี้ **"ตัง สังฆัง วันทามิ"** ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น พร้อมด้วยกายวาจาใจ (กราบลง)

(นำ) **หันทะ มะยัง พุทธาภิถุติง กะโรมะเส**

(ว่าพร้อมกัน)

โย โส ตะถาคะโต อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาฯ โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพรัหมะกัง, สัสสะมะณะพราหมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญา สัจฉิกัตตะวา ปะเวเทสิ, โย ธัมมัง เทเสสิ อาทิกัลยาณัง มัชเฌกัลยาณัง ปะริโยสานะกัลยาณัง, สาตถัง สะพะยัญชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พรัหมะจะริยัง ปะกาเสสิ, ตะมะหัง ภะคะวันตัง อภิปูชะยามิ ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นะมามิ (กราบลง)

(นำ) **หันทะ มะยัง ธัมมาภิถุติง กะโรมะเส**

(ว่าพร้อมกัน)

โย โส สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ, ตะมะหัง ธัมมัง อภิปูชะยามิ ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ (กรางลง)

(นำ) **หันทะ มะยัง สังฆาภิถุติง กะโรมะเส**

(ว่าพร้อมกัน)

โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย, อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ, ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิ (กราบลงแล้วนั่งเป็นปกติ)

(นำ) **หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโยเจวะ สังเวคะปะริกิตตะนะปาฐัญจะ ภะณามะ เส**

(สวดพร้อมกัน)

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหัณณะโว, โยจจันตะ-สุทธัพพะระญาณะโลจะโน, โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะฆาตะโก, วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะตัง, ธัมโมปะทีโปวิยะ ตัสสะ สัตถุโน, โย มัคคะปากามะตะเภทะภินนะโก, โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน, วันทามิธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง, สังโฆ สุเขตตาภะยะติเขตตะสัญญิโต, โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก, โลลัปปะหีโน อะริโย สุเมธะโส, วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะตัง, อิจเจวะเมกันตะภิปูชะเนยยะกัง, วัตถุตตะยังวันทะยะตาภิสังขะตัง, ปุญญัง มะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา, มา โหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยาฯ

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, ธัมโม จะ เทสิโต นิยยานิโก อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโกสัมโพธะคามี สุคะตัปปะเวทิโต, มะยันตัง ธัมมัง สุตะวาเอวัง ชานามะ, ชาติปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง, โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา, อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข, ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข, ยัมปิจฉังนะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง, สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธาทุกขา, เสยยะถีทัง, รูปูปาทานักขันโธ, เวทะนูปาทานัก

ขันโธ, สัญญูปาทานักขันโธ, สังขารูปาทานักขันโธ, วิญญาณูปาทานักขันโธ, เยสังปริญญายะ, ธะระมาโน โส ภะคะวา, เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ, เอวัง ภาคา จะ ปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะเกสุ อนุสาสะนี, พะหุลา ปะวัตตะติ, รูปัง อะนิจจัง, เวทะนา อะนิจจา, สัญญา อะนิจจา, สังขารา อะนิจจา, วิญญาณัง อะนิจจัง, รูปัง อะนัตตา, เวทะนา อะนัตตา, สัญญา อะนัตตา, สังขารา อะนัตตา, วิญญาณัง อะนัตตา, สัพเพ สังขารา อนิจจา, สัพเพ ธัมมา

อะนัตตาติ เต ชายว่า / ตา หญิงว่า มะยัง, โอติณณามะหะชาติยา

ชะรามะระเณนะ, โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ, ทุกโขติณณา ทุกขะปะเรตา, อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยาปัญญาเยถาติ จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง

คะโต ชายว่า / คะตา หญิงว่า ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ตัสสะ ภะคะวะโต

สาสะนัง, ยะถาสะติ ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ อะนุ-ปะฏิปัชชามะ, สา สา โน ปะฏิบัตติ, อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ ฯจบฯ

จะกล่าวคำพร่ำสอนกล่าวเป็นกลอน

อักษรปาณา ที่ท่านรักษาศิลลาทสสะพล

ปาณาที่ 1 จะได้รำพึงคะนึงใจตน ปลงชีวิตสัตว์ให้ปฏิสนธิ์ครั้นตาย วายชนม์ทนทุกข์เวทนา

อะทินนาที่ 2 อย่าได้คิดปองลักของเขาหนา เจ้าของเขาไม่ได้ให้ด้วยกายวาจา ตกนรกหนาอย่าได้สงสัย

อะพรัหมที่ 3 อย่าได้ลวนลามกระหยิ่มในใจ ร่วมประเวณีข้อนี้โทษใหญ่ จะไปตกอบาย ชั่วพุทธันดร

มุสาที่ 4 พูดจาไม่ดีมีแต่หลอกหลอน ส่อเสียด เบียดเอาทรัพย์เขารอน ๆ ตัดทอนผันผ่อนเปลืองตัว

สุราที่ 5 อย่าดื่มสุรา พาจิตร์มืดมนเปลืองเงิน เปลืองทองของไม่เป็นผล ครั้นตายวายชนม์ทุกเวทนา ดื่มน้ำทองแดง

วิกาละที่ 6 อย่าได้วิตกไปด้วยข้าว ด้วยแกง ตั้งแต่เที่ยงแล้วไปจนสายรุ่งแจ้ง ครั้นได้สายแสง ฟ้าแดงเมฆา

นัจจะคีที่ 7 มาลาเบ็ดเสร็จแล้ว รวมเป็น 1 หนาอย่าฟ้อนรำเล่นเช่นอย่างคนบ้า แป้งหอมอย่าทา ห้ามหนาอย่าทำ

ที่ 8 อุจจา เตียงตั่งสูงหนา เท้าเกินประมาณ ฟูกเมาะเบาะ หมอนนอนหนุนอย่างบ้าน ท่านสิกขาจารย์ ผันแปรแก้ไข รักษาศีลแปด

พูดจาจอดแจด นินทา เขาทำไม รักษาอุโบสถ ให้กำหนดลมไว้ พูดเพ้อเจ้อไปศีลหายไม่รู้เปรียบเหมือนเลี้ยงวัวตรวจดูให้ทั่ววัวหายหรืออยู่ขึ้นเหนือล่องใต้ไปทางไหนให้รู้เดินไปให้ดูมด ปลวก ตามทาง ขันตีเมตตา เป็นท่อธาราสำหรับไว้ล้าง ล้าง ด้วยน้ำกิน มลทินไม่จางเอาน้ำอื่นล้างไม่หายเลยหนา ขันตี อดใจที่ได้ภาวนาสัตบุรุษ สีกา จำหนาใส่ใจ (จบ)

(ถ้าคนเดียวว่า) **อะหัง** (มากคนว่า) **มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง พุทธะปัญญัตตัง อุโปสะถัง ยาจามิ** (คนเดียว) **ยาจามะ** (มาก) ให้ว่า 3 หนฯ เมื่อจะรับ **สรณะ** และ **ศีล** ให้ว่าตามพระ ท่านว่า เป็นระยะ ๆ ไปดังนี้ฯ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (ว่า 3 หน) **พุทธัง สะระณัง คัจฉามิฯ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิฯ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิฯ แล้วว่า ทุติยัมปิ, ตะติยัมปิ, จนครบ พระท่านจึงว่า "ติสะระณะคะมะนัง นิฏฐิตัง"** อุบาสกอุบาสิการับว่า **"อามะ ภันเต"** พระท่านจึงให้ศีลต่อไป อุบาสกอุบาสิกาคอยรับพร้อมกันเป็นระยะฯ

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ

ข้าพเจ้าขอสมาทาน ซึ่งสิกขาบท ที่ 1 คือเว้นจากฆ่าสัตว์ด้วยตนเองและใช้ผู้อื่นให้ฆ่าฯ

อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ ข้าพเจ้าขอสมาทาน ซึ่งสิกขาบทที่ 2 คือเว้นจากลักฉ้อของเขาด้วยตน และใช้ผู้อื่นให้ลักและฉ้อฯ

อะพรัหมะจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งสิกขาบทที่ 3 คือเว้นจากประพฤติอสัทธรรม อันเป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์ฯ

มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ ข้าพเจ้าขอสมาทาน ซึ่งสิกขาบท ที่ 4 คือเว้นพูดเท็จคำไม่จริง ล่อลวงอำพราง ท่านผู้อื่นฯ

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งสิกขาบท ที่ 5 คือเว้นจากสาเหตุอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาทคือดื่มกินซึ่งน้ำเมาคือสุราเมรัย และเครื่องดองที่เป็นของทำใจให้คลั่งไคล้ต่าง ๆฯ

วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งสิกขาบท ที่ 6 คือเว้นจากบริโภคอาหารในเวลาวิกาล คือตั้งแต่เที่ยงแล้วไปจนถึงอรุณรุ่งขึ้นมาใหม่ฯ

นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนะ มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะ มัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ ข้อพเจ้าขอสมาทานซึ่งสิกขาบทที่ 7 คือเว้นจาก

ฟ้อนรำขับร้อง และประโคมเครื่องประโคมต่างๆ และดูการเล่น แต่บรรดาที่เป็นข้าศึกแก่กุศล และลูบทาทัดทรง ประดับตกแต่งซึ่งร่างกายด้วยระเบียบดอกไม้และของหอม เครื่องย้อมผัดผิวต่างๆ ฯ

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งสิกขาบท ที่ 8 คือเว้นจากนั่งนอนบนเตียง ตั่ง มีเท้าสูงเกินประมาณ และที่นั่งนอนอันใหญ่ มีภายในแล้วไปด้วยนุ่นและสำลี และเครื่องปูลาดอันวิจิตรงามต่างๆ (จบศีล 8)

อิมัง อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง พุทธะปัญญัตตัง อุโปสะถัง อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง สัมมะเทวะ อะภิรักขิตุง สะมาทิยามิฯ ข้าพเจ้าขอสมาทานอุโบสถ ที่พระพุทธบัญญัติไว้ประกอบไปด้วยองค์ 8 ประการอันนี้ เพื่อจะรักษาไว้ด้วยดี มิให้ขาดมิให้ทำลายวันหนึ่งคืนหนึ่ง ณ เวลาวันนี้ ขอกุศลอันนี้ จงเป็นวิสัยปัจจัยแก่พระนิพพาน ในอนาคตกาลโน้น เทอญฯ ว่าตามท่านมาเท่านั้นแล้ว พระท่านว่าต่อไป

อิมานิ อัฏฐะสิกขาปะทานิ อุโปสะถะวะเสนะ สาธุกัง อัปปะมาเทนะ รักขิตัพพานิฯ อุบาสกอุบาสิการับพร้อมกันว่า **"อามะ ภันเต"** พระท่านว่าอีก **สีเลนะ สุคะติง ยันติ สีเลนะ โภคะสัมปะทา สีเลนะ นิพพุติง ยันติ ตัสมา สีลัง วิโสธะเยฯ**

เมื่อสมาทานศีลแล้ว หรือพระท่านแสดงธรรมจบลง ควรหัวหน้า (นำ) **หันทะ มะยัง สาธุการัง กะโรมะเส** (ว่าพร้อมกัน) **สาธุ สาธุ สาธุฯ** แล้ว ให้กล่าวคาถาแสดงตนเป็นอุบาสกอุบาสิกา ผู้เป็นหัวหน้า (นำ) **หันทะ มะยัง สะระณะคะมะนานุสสะระณะคาถาโย ภะณามะเส** (สวดพร้อมกัน) **(หญิงว่าตามในวงเล็บ)**

อะหัง พุทธัญจะ ธัมมัญจะ สังฆัญจะ สะระณัง คะโต (หญิงว่า **สะระณัง คะตา) อุปาสะกัตตัง** (หญิงว่า **อุปาสิกัตตัง) เทเสสิง ภิกขุสังฆัสสะ สัมมุขา, เอตัง เม สะระณัง เขมัง เอตัง สะระณะมุตตะมัง เอตัง สะระณะมาคัมมะ สัพพะทุกขา ปะมุจจะเย ยะถา พะลัง จะเรยยาหัง สัมมาสัมพุทธะสาสะนัง, ทุกขะนิสสะระณัสเสวะ ภาคีอัสสัง** (หญิงว่า **ภาคินิสสัง) อะนาคะเตฯ** ว่าดังนี้ฯ **กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา, พุทเธ (ธัมเม) (สังเฆ) กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง, พุทโธ (ธัมโม) (สังโฆ) ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง, กาลันตะเร สังวะริตุงวะ พุทเธ (ธัมเม) (สังเฆ)ฯ** จบเท่านี้ (ที่ในวงเล็บนั้น เวลาสวดต้องเปลี่ยนเที่ยวละบทตามเคย)ฯ

ปัตติทานะคาถา

(นำ) **หันทะ มะยัง ปัตติทานะคาถาโย ภะณามะ เสฯ**

(รับ) ยา เทวะตา สันติ วิหาระวาสินี
ถูเป ฆะเร โพธิฆะเร ตะหิง ตะหิง
ตา ธัมมะทาเนนะ ภะวันตุ ปูชิตา
โสตถิง กะโรนเตธะ วิหาระมัณฑะเล
เถรา จะ มัชฌา นะวะกา จะ ภิกขะโว
สารามิกา ทานะปะตี อุปาสะกา
คามา จะ เทสา นิคะมา จะ อิสสะรา
สัปปาณะภูตา สุขิตา ภะวันตุ เต
ชะลาพุชา เยปิ จะ อัณฑะสัมภะวา
สังเสทะชาตา อะถะโวปะปาติกา
นิยยานิกัง ธัมมะวะรัง ปะฏิจจะ เต
สัพเพปิ ทุกขัสสะ กะโรนตุ สังขะยังฯ

ฐาตุ จิรัง สะตัง ธัมโม ธัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา
สังโฆ โหตุ สะมัคโค วะ อัตถายะ จะ หิตายะ จะ
อัมเห รักขะตุ สัทธัมโม สัพเพปิ ธัมมะจาริโน
วุฑฒิง สัมปาปุเณยยามะ ธัมเม อะริยัปปะเวทิเตฯ

กรวดน้ำ

ยังกิญจิ กุสะลัง กัมมัง กุศลกรรม อย่างใดอย่างหนึ่ง
กัตตัพพัง กิริยัง มะมะ เป็นกิจ ซึ่งควรฝักใฝ่

กาเยนะ วาจามะนะสา	ด้วยกาย วาจาใจ
ติทะเส สุคะตัง กะตัง	เราทำแล้ว เพื่อไปสวรรค์
เย สัตตา สัญญิโน อัตถิ	สัตว์ใด มีสัญญา
เย จะ สัตตา อะสัญญิโน	หรือหาไม่ เป็นอสัญญา
กะตัง ปุญญะผะลัง มัยหัง	ผลบุญ ข้าทำนั้น
สัพเพ ภาคี ภะวันตุ เต	ทุก ๆ สัตว์ จงมีส่วน
เย ตัง กะตัง สุวิทิตัง	สัตว์ใดรู้ ก็เป็นอัน
ทินนัง ปุญญะผะลัง มะยา	ว่าข้าให้ แล้วตามควร
เย จะ ตัตถะ นะ ชานันติ	สัตว์ใด มิรู้ถ้วน
เทวา คันตะวา นิเวทะยุง	ขอเทพเจ้า จงเล่าขาน
สัพเพ โลกัมหิ เย สัตตา	ปวงสัตว์ ในโลกีย์
ชีวันตาหาระเหตุกา	มีชีวิต ด้วยอาหาร
มะนุญญัง โภชะนัง สัพเพ	จงได้ โภชน์สำราญ
ละภันตุ มะมะ เจตะสา	ตามเจตนา ข้าอาณัติ

บทกราดน้ำ

กุศลใดที่ได้ก่อสร้าง หมดทุกอย่างบรรดามี กุศลนั้นข้าขอพลีแด่เทพยดา ขอทวยเทพยินดีรับเครื่องคำนับและบูชา ปราโมทโมทนาส่วนบุญญาที่ได้แบ่งไป อนึ่งเล่า อีกหมู่ญาติที่ละชาติมนุษย์อันไปสู่ปรโลกนั้น จงมีส่วนด้วยทุกคน ข้าพเจ้าได้ตั้งจิต เพื่ออุทิศกุศลผล ให้

แด่หมู่เปรตชนที่ล่วงลับไปแล้วนาน ขอให้ท่านทั้งหลาย นั้นรับบุญฉัน แล้วเบิกบาน พ้นข้อขุ่นรำคาญ สุข สำราญ นิราศภัย

กราบพระ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

มาตาปิตูปะการะคุณัง อะหัง วันทามิ (กราบ)

ราชะครูปัชฌายาจาริยะคุณัง อะหัง วันทามิ (กราบ)

ทำวัตรเย็น

พระคาถาพระปริตร

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา สัพพะทุกขะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัมพาะสัมปัตติสิทธิยา สัพพะภะยะ วินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง

วิปัตติปะฏิพาหายะสัพพะสัมปัตติสิทธิยาสัพพะโรคะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง

ชุมนุมเทวดา

สัคเค กาเม จะ รูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน ทีเป รัฏเฐ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิ เขตเต ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละถะละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุนันตุฯ

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

ขอเชิญ เทพบุตร เทพยดา ลงมาอวยพรขอให้สวัสดี สถาพร แด่ผู้ภาวนา

โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

สะวากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม

สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง

อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ

ปัจฉิมาชะนะตานุกัมปะมานะสา

อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ

อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะฯ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม

ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สังฆัง นะมามิ (กราบ)

แล้วนำทำวัตรพระต่อไปดังนี้ **"หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะเส"** สวดพร้อมกัน ว่านะโม 3 หนแล้วว่า

"ยะมะหัง สัมมาสัมพุทธัง ภะคะวันตัง สะระณัง

คะโต ชายว่า
คะตา หญิงว่า } พระผู้มีพระภาค พระองค์ตรัสรู้ดีแล้วเองโดยชอบ

พระองค์ใดแน่ะ ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง **"อิมินา สักกาเรนะ ตัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ"** ข้าพเจ้าบูชาพระผู้มีพระภาค พระองค์นั้น ด้วยเครื่องสักการะอันนี้ **"ตัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ"** ข้าพเจ้าไหว้พระผู้มีพระภาคพระองค์นั้นพร้อมด้วยกายวาจาใจ (กราบลง)

ยะมะหัง สะวากขาตัง ภะคะวะตา ธัมมัง สะระณัง

คะโต ชายว่า
คะตา หญิงว่า } พระธรรมที่พระผู้มีพระภาคตรัสแล้วดีเหล่าใดแน่ะ

ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง **"อิมินา สักกาเรนะ ตัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ"** ข้าพเจ้าบูชาพระธรรมนั้น ด้วยเครื่องสักการะอันนี้ **"ตัง ธัมมัง นะมัสสามิ"** ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมเหล่านั้นพร้อมด้วยกายวาจาใจ (กราบลง)

ยะมะหัง สุปะฏิปันนัง สังฆัง สะระณัง

คะโต ชายว่า
คะตา หญิงว่า } พระสงฆ์ที่ท่านปฏิบัติดีแล้ว หมู่ใดแน่ะ ข้าพเจ้า

ถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง **"อิมินา สักกาเรนะ ตัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ"** ข้าพเจ้าบูชาพระสงฆ์หมู่นั้นด้วยเครื่องสักการะอันนี้

"ตัง สังฆัง วันทามิ" ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น พร้อมด้วยกายวาจาใจ (กราบลง)

หัวหน้า (นำ) **หันทะ มะยัง พุทธานุสสะตินะยัง กะโรมะเสฯ**

(สวดพร้อมกัน)

ตัง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัลยาโณ กิตติสัทโท อัพภุคคะโต, อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ (หยุดระลึกพุทธคุณอย่างย่อมี ๓)

(นำ) **หันทะ มะยัง พุทธาภิคีติง กะโรมะ เส** (สวดพร้อมกัน)

พุทธะวาระหันตะวะระตาทิคุณาภิยุตโต, สุทธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต, โพเธสิ โย สุชะนะตัง กะมะลังวะ สูโร, วันทามะหัง ตะมะระณัง สิริสา ชิเนนทังฯ

พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง, ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง, พุทธัส-

สาหัสสะมิ { **ทาโสวะ** ชายว่า / **ทาสีวะ** หญิงว่า } **พุทโธ เม สามิกิสสะโร,**

พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง, วันทัน

โต ชายว่า / **ตี** หญิงว่า } **หัง จะริสสามิ พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง, นัตถิ**

เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง, เอเตนะ สัจจะ วัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน, พุทธัง เม

วันทะ มาเนนะ ชายว่า / **มานายะ** หญิงว่า } **ยัง ปุญญัง ปุสุตัง อิธะ, สัพเพปิ**

อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา, (หมอบลงว่า) **กาเยนะ วาจายะวะ เจตะสา วา, พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง, พุทโธ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง, กาลัน ตะเร สังวะริตุงวะ พุทเธฯ**

(นำ) **หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะเส**

(สวดพร้อมกัน)

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติฯ

(หยุดระลึกธรรมคุณอย่างย่อมี ๓)ฯ

(นำ) **หันทะ มะยัง ธัมมาภิคีติง กะโรมะ เส**

(ว่าพร้อมกัน)

สะวากขาตะตาทิคุณะโยคะวะเสนะเสยโย, โย มัคคะ-ปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท, ธัมโม กุโลกะปะตะนา

ตะทะธาริธารี, วันทามะหัง ตะมะหะรัง วะระธัมมะเมตังฯ ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง, ทุติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง, ธัมมัสสาหัสสะมิ

ทาโสวะ ชายว่า
ทาสีวะ หญิงว่า } **ธัมโม เม สามิกิสสะโร, ธัมโม ทุกขัสสะ**

ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม, ธัมมัสสาหัง นิยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง, วันทัน

โต ชายว่า
ตี หญิงว่า } **หัง จะริสสามิ**

ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง, นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง, เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน, ธัมมัง เม วันทะ

มาเนนะ ชายว่า
มานายะ หญิงว่า } **ยัง**

ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ, สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุงตัสสะ เตชะสาฯ (หมอบลงว่า) **กาเยนะ วาจายะวะ เจตะสา วา, ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง, ธัมโม ปฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง, กาลันตะเร สังวะริตุงวะ ธัมเมฯ** (ว่าแล้วนั่ง)

(นำ) **หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส**

(สวดพร้อมกัน)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต

สาวะกะสังโฆ, สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย, อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ (หยุดระลึกสังฆคุณอย่างย่อมี ๒)

(นำ) **หันทะ มะยัง สังฆาภิคีติง กะโรมะ เส**

(สวดพร้อมกัน)

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาทิยุตโต, โยฏฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏโฐ, สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต, วันทามะหัง ตะมะริยานะคะณัง สุสุทธังฯ สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง, ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง, สังฆัสสาหัสสะมิ

ทาโสวะ ชายว่า / **ทาสีวะ** หญิงว่า } **สังโฆ เม สามิกิสสะโร, สังโฆ ทุกขัสสะฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม, สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง วันทัน** **โต** ชายว่า / **ตี** หญิงว่า } **หัง จะริสสามิ สังฆัสโส ปะฏิปันนะตัง, นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง, เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ**

สาสะเน, สังฆัง เม วันทะ มาเนนะ ชายว่า / มานายะ หญิงว่า ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ, สพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา (หมอบลงว่า) กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา, สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง, สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง, กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ ฯจบฯ

คำถวายชีวิต

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ

พุทธัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

สะวากขาโต ภะคะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ

ทุติยัมปิ พุทธัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน

ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญัก-เขตตัง โลกัส สาติ

ตะติยัมปิ พุทธัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

อาราธนาพระ

สาธุ สาธุ สาธุ อุกาสะ อุกาสะ อุกาสะ

ข้าพเจ้าจะขอ **อาราธนา ปะติ ปะติ ธิบูชา** ตามคำสั่งสอน **พระสัมพัญญู พระโคดม พระธรรมเจ้า** ข้าพเจ้าจะขอเอาอย่างพระเอาลักษณะพระ **พระพุทธทาปีติ พระพุทธเจ้า** จงลงมาบังเกิดในสุขุมอันละเอียด ขอให้ปรากฏในจักขุทวาร ในกายทวาร ในมโนทวาร แห่งวิถีจิตต์ ข้าพเจ้าในบัดเดี๋ยวนี้เถิด

สาธุ นิพพานะปัจจะโย โหตุ นามมะรูปัง พระทุกขัง ขัยยะเถนะ สุขขัง วะตะ นิพพานัง นามมะรูปัง อะนิจจัง ขัยยะเถนะ อนิจจัง วะตะ นิพพานัง นามมะรูปัง อะนัตตา

กะสายะ กะเถนะ สารัง วะตะ นิพพานัง ปะระมัง สุขัง ชะยันตุ โภนโต อิธะทานะ สีลาเนกขัมมะ ปัญญา สะหะวิริยะ ขันตีสัจจา ธิขัยยะ สะเมนตุ อุเบกขา ยุคายะโว สะหะคันธะ พระพุทธาปีติ ตัสสาเกศรีขายะ คาคังตา โสตัง ตะถา ภะวะ ตันติ

พระพุทธา นุสสะติ
พระธรรมมา นุสสะติ
พระสังฆา นุสสะติ
สีลา นุสสะติ
จาคา นุสสะติ
เทวตา นุสสะติ
กายะคะตา นุสสะติ
อุปัสสมา นุสสะติ
อานาปา นุสสะติ
มะระณ่า นุสสะติ

อะยัง อัตตะภาโว ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา อะสุจิ อะสุภัง อิมัง กัมมะฐานัง ภาเวติ อะจิรัง วะตะยัง กาโย ปะฐะวิง อะธิเสสสติ ฉุฑโฑ อะเปตะวิญญาโณ นิรัตถัง วะกะลิง คะรัง

พระคาถามงคลจักรวาฬแปดทิศ

อิมัสสะมิง มงคลจักรวาฬ ทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมา เป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น อ้อมห้อมล้อมขันธ์ลงมาป้องกันทั่ว ทั้ง **อะนัตตะรัง พุทธะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโย ชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ**

อิมัสสะมิง มงคลจักรวาฬ ทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมา เป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น อ้อมห้อมล้อมขันธ์ลงมาป้องกันทั่ว ทั้ง **อะนัตตะรัง พุทธะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโย ชะนะสะตะสะหัสสานิ ธัมมะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ**

อิมัสสะมิง มงคลจักรวาฬ ทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมา เป็นกำแพงแก้ว ทั้งเจ็ดชั้น อ้อมห้อมล้อมขันธ์ลงมาป้องกันทั่ว ทั้ง **อะนัตตะรัง พุทธะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโย ชะนะสะตะสะหัสสานิ สังฆะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ**

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ

อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ

อะพรัหมะจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ

มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ

วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ

นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนะมาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะ มัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ

สัมพุทเธ อัฏฐะวีสัญจะ ทะวาทะสัญจะ สะหัสสะเก
ปัญจะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันตะวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโตฯ

สัมพุทเธ ปัญจะปัญญาสัญจะ จะตุวีสะติสะหัสสะเก
ทะสะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันตะวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโตฯ

สัมพุทเธ นะวุตตะระสะเต อัฏฐะจัตตาฬีสะสะหัสสะเก
วีสะติสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันตะวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโตฯ

(ถ้าไม่สวด **สัมพุทเธ** จะสวด **นะมะการะสิทธิคาถา** แทนก็ได้)

นะโมการะอัฏฐะกะ

นะโม อะระหะโต สัมมา- สัมพุทธัสสะ มะเหสิโน
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ สะวากขาตัสเสวะ เตนิธะ
นะโม มะหาสังฆัสสาปิ วิสุทธะสีละทิฏฐิโน
นะโน โอมาตะยารัทธัสสะ ระตะนัตตะยัสสะ สาธุกัง
นะโม โอมะกาตีตัสสะ ตัสสะ วัตถุตตะยัสสะปิ
นะโม การัปปะภาเวนะ วิคัจฉันตุ อุปัททะวา
นะโม การานุภาเวนะ สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
นะโม การัสสะ เตเชนะ วิธิมหิ โหมิ เตชะวาฯ

ถวายพรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะฯ (ว่า ๓ หน)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต

สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
คะรีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาพะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง

อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ
กัตะวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินิยา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ
สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ
นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ
ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรัหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ
เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา
โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที

หิตะวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญฯ

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรตะวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ
ชะยันโต โพธิยา มูเล สักะยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัตะวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณฯ

มงคลจักรวาฬน้อย

สัพพะพุทธานุภาเวนะ สัพพะธัมมานุภาเวนะ สัพพะสังฆานุภาเวนะ พุทธะระตะนัง ธัมมะระตะนัง สังฆะระตะนัง ติณณัง ระตะนานัง อานุภาเวนะ จะตุราสี

ติสะหัสสะธัมมักขันธานุภาเวนะ ปิฏะกัตตะยานุภาเวนะ ชินะสาวะกานุภาเวนะ สัพเพ เต โรคา สัพเพ เต ภะยา สัพเพ เต อันตะรายา สัพเพ เต อุปัททะวา สัพเพ เต ทุนนิมิตตา สัพเพ เต อะวะมังคะลา วินัสสันตุ อายุวัฑฒะโก ธะนะวัฑฒะโก สิริวัฑฒะโก ยะสะวัฑฒะโก พะละวัฑฒะโก วัณณะวัฑฒะโก สุขะวัฑฒะโก โหตุ สัพพะทาฯ

ทุกขะโรคะภะยา เวรา โสกา สัตตุ จุปัททะวา
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ จะ เตชะสา
ชะยะสิทธิ ธะนัง ลาภัง โสตถิ ภาคะยัง สุขัง พะลัง
สิริ อายุ จะ วัณโณ จะ โภคัง วุฑฒี จะ ยะสะวา
สะตะวัสสา จะ อายู จะ ชีวะสิทธี ภะวันตุ เตฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ

สวดคำปัจจเวกขณะองค์อุโบสถดังนี้

(หญิงถึงบทแยกสวดตามในวงเล็บ)

ยาวะชีวัง อะระหันโต, ปาณาติปาตัง ปะหายะ ปาณาติปาตา ปะฏิวิระตา, นิหิตะทัณฑา นิหิตะสัตถา, ลัชชี ทะยาปันนา, สัพพะปาณะภูตะหิตานุกัมปี วิหะรันติ, อะหัมปัชชะ อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง, ปาณาติปาตัง ปะหายะ, ปาณาติปาตา ปะฏิวิระโต นิหิตะทัณโฑ นิหิตะสัตโถ ลัชชี ทะยาปันโน สัพพะปาณะภูตะหิตานุกัมปี (หญิงว่า ปะฏิ วิระตา นิหิตะทัณฑา นิหิตะสัตถา ลัชชีนี ทะยาปันนา สัพพะปาณะภูตะหิตานุกัมปินี) วิหะรามิ, อิมินาปิ อังเคนะ อะระหะตัง อะนุกะโรมิ, อุโปสะโถ จะ เม อุปะวุตโถ ภะวิสสะติฯ

ยาวะชีวัง อะระหันโต, อะทินนาทานัง ปะหายะ, อะทินนาทานา ปะฏิวิระตา, ทินนาทายี ทินนะปาฏิกังขี, อะเถนะ สุจิภูเตนะ อัตตะนา วิหะรันติ, อะหัมปัชชะ อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง อะทินนาทานัง ปะหายะ, อิทินนาทานา ปะฏิวิระโต ทินนาทายี ทินนะปาฏิกังขี, (หญิงว่า ปะฏิวิระตา ทินนาทายินี ทินนะปาฏิกังขินี) อะเถนะ สุจิภูเตนะ อัตตะนา วิหะรามิ, อิมินาปิ, อังเคนะ อะระหะตัง อะนุกะโรมิ, อุโปสะโถ จะ เม อุปะวุตโถ ภะวิสสะติฯ

ยาวะชีวัง อะระหันโต อะพรัหมะจะริยัง ปะหายะ, พรัหมะจารี อาราจารี, วิระตา เมถุนา คามะธัมมา, อะหัมปัชชะ อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง อะพรัหมะจะริยัง ปะหายะ, พรัหมะจารี อาราจารี วิระโต, (หญิงว่า พรัหมะจารินี อาราจารินี วิระตา) เมถุนา คามะธัมมา, อิมินาปิ อังเคนะ อะระหะตัง อะนุกะโรมิ อุโปสะโถ จะ เม อุปะวุตโถ ภะวิสสะติฯ

ยาวะชีวัง อะระหันโต, มุสาวาทัง ปะหายะ มุสาวาทา ปะฏิวิระตา, สัจจะวาที สัจจะสันธา, เฐตา ปัจจะยิกะ อะวิสังวาทะกา โลกัสสะ, อะหัมปัชชะ อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง มุสาวาทัง ปะหายะ, มุสาวาทา 'ปะฏิวิระโต สัจจะวาที สัจจะสัทโธ' เฐโต ปัจจะยิโก อะวิสังวาทะโก (หญิงว่า 'ปะฏิวิระตา สัจจะวาทินี สัจจะสันธา เฐตา ปัจจะยิกา อะวิสังวาทิกา') โลกัสสะ, อิมินาปิ อังเคนะ อะระหะตัง อะนุกะโรมิ, อุโปสะโถ จะ เม อุปะวุตโถ ภะวิสสะติฯ

ยาวะชีวัง อะระหันโต, สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานัง ปะหายะ, สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา ปะฏิวิระตา, อะหัมปัชชะ อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง, สุรา

เมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานัง ปะหายะ สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา 'ปะฏิวิระโต' (หญิงว่า 'ปะฏิวิระตา') อิมินาปิ อังเคนะ อะระหะตัง อะนุกะโรมิ, อุโปสะโถ จะ เม อุปะวุตโถ ภะวิสสะติฯ

ยาวะชีวัง อะระหันโต, เอกะภัตติการัตตู ปะระตาวิระตา วิกาละโภชะนา, อะหัมปัชชะ อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง, 'เอกะภัตติโก รัตตู ปะระโต วิระโต' (หญิงว่า 'เอกะภัตติกา รัตตูปะระตา วิระตา') วิกาละโภชะนา, อิมินาปิ อังเคนะ อะระหะตัง อะนุกะโรมิ, อุโปสะโถ จะ เม อุปะวุตโถ ภะวิสสะติฯ

ยาวะชีวัง อะระหันโต, นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนะมาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา ปะฏิวิระตา, อะหัมปัชชะ อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนะมาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะ มัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา, 'ปะฏิวิริโต' (หญิงว่า 'ปะฏิวิระตา') อิมินาปิ อังเคนะ อะระหะตัง อะนุกะโรมิ, อุโปสะโถ จะ เม อุปะวุตโถ ภะวิสสะติฯ

ยาวะชีวัง อะระหันโต, อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนัง ปะหายะ, อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา ปฏิวิระตา,

นีจะเสยยัง กัปเปนติ มัญจะเก วา ติณะสันถะระเก วา, อะหัมปัชชะ อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง, อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนัง ปะหายะ, อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา 'ปะฏิวิระโต' (หญิงว่า 'ปะฏิวิระตา') นีจะเสยยัง กัปเปมิ มัญจะเก วา ติณะสันถะระเกวา, อิมินาปิ อังเคนะ อะระหะตัง อะนุกะโรมิ, อุโปสะโถ จะเม อุปะวุตโถ ภะวิสสะติ ฯจบฯ

วิปัสสะนาภูมิปาฐะ

ปัญจักขันธาฯ รูปักขันโธ เวทะนากขันโธ สัญญากขันโธ สังขารักขันโธ วิญญาณักขันโธฯ

ทะวาทะสายะตะนานิฯ จักขะวายะตะนัง รูปายะตะนัง โสตายะตะนัง สัททายะตะนัง ฆานายะตะนัง คันธายะตะนัง ชิวหายะตะนัง ระสายะตะนัง กายายะตะนัง โผฏฐัพพายะตะนัง มะนายะตะนัง ธัมมายะตะนังฯ

อัฏฐาระสะ ธาตุโยฯ จักขุธาตุ รูปะธาตุ จักขุวิญญาณะธาตุ โสตะ ธาตุ สัททะธาตุ โสตะวิญญาณะธาตุ ฆานะธาตุ คันธะธาตุ ฆานะวิญญาณะธาตุ ชิวหาธาตุ ระสะธาตุ ชิวหาวิญญาณะธาตุ กายะธาตุ โผฏฐัพพะธาตุ

กายะวิญญาณะธาตุ มะโนธาตุ ธัมมะธาตุ มะโนวิญญาณะธาตุฯ

พาวีสะตินทะริยานิฯ จักขุนทะริยัง โสตินทะริยัง ฆานินทะริยัง ชิวหินทะริยัง กายินทะริยัง มะนินทะริยัง อิตถินทะริยัง ปุริสินทะริยัง ชีวิตินทะริยัง สุขินทะริยัง ทุกขินทะริยัง โสมะนัสสินทะริยัง โทมะนัสสินทะริยัง อุเปกขินทะริยัง สัทธินทะริยัง วิริยินทะริยัง สะตินทะริยัง สะมาธินทะริยัง ปัญญินทะริยัง อะนัญญะตัญญัสสามีตินทะริยัง อัญญินทะริยัง อัญญาตาวินทะริยังฯ

จัตตาริ อะริยะสัจจานิฯ ทุกขัง อะริยะสัจจัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจังฯ

บารมี 30 ทัศ

ปะฐะมัง ทานะปาระมี ทานะอุปะปาระมี ทานะปะระมัตถะ ปาระมี,

ทุติยัง สีละปาระมี สีละอุปะปาระมี สีละปะระมัตถะ ปาระมี,

ตะติยัง เนกขัมมะปาระมี เนกขัมมะอุปะปาระมี เนกขัมมะปะระมัตถะ ปาระมี,

จะตุตถัง ปัญญาปาระมี ปัญญาอุปะปาระมี ปัญญาประระมัตถะปาระมี,

ปัญจะมัง วิริยะปาระมี วิริยะอุปะปาระมี วิริยะประระมัตถะปาระมี,

ฉัฏฐัง ขันติปาระมี ขันติอุปะปาระมี ขันติประระมัตถะปาระมี,

สัตตะมัง สัจจะปาระมี สัจจะอุปะปาระมี สัจจะประระมัตถะปาระมี,

อัฏฐะมัง อะธิฏฐานะปาระมี อะธิฏฐานะอุปะปาระมี อะธิฏฐานะประระมัตถะปาระมี,

นะวะมัง เมตตาปาระมี เมตตาอุปะปาระมี เมตตาประระมัตถะปาระมี,

ทะสะมัง อุเปกขาปาระมี อุเปกขาอุปะปาระมี อุเปกขาประระมัตถะปาระมีฯ

ต่อไปนี้ แล้วแต่หัวหน้าจะเห็นสมควรว่าคาถาใดสูตรใด ที่จะนำมาสวดให้เป็นลำดับกันไปอีกพอควรแก่เวลาก็ได้ฯ

อัตถิ โข เตนะ ภะคะวะตา ชานะตา ปัสสะตา อะระหะตา สัมมา สัมพุทเธนะ, ปัญจะฐานานิ สัมมะทักขาตานิ, ยานิ อะภิณหัง ปัจจะเวกขิตัพพานิ อิตถิยา วา

ปุริเสนะ วา คะหัฏเฐนะ วา ปัพพะชิเตนะ วา กะตะมานิ

โมมหิ โต
ปัญจะ ชะราธัม } ชะรัง อะนะตี } ติ อะภิณหัง
มามหิ ตา

ปัจจะเวกขิตัพพัง, อิตถิยา วา ปุริเสนะ วา คะหัฏเฐนะ

โมมหิ
วาปัพพะ ชิเตนะ วา, พยาธิธัม } พยาธิง อะนะตี
มามหิ

โต
} ติ อะภิณหัง ปัจจะเวกขิตัพพัง, อิตถิยา วา
ตา

ปุริเสนะ วา คะหัฏเฐนะ วา ปัพพะชิเตนะ วา มะระณะธัม

โมมหิ โต
} มะระณัง อะนาตี } ติ อะภิณหัง ปัจจะเวก
มามหิ ตา

ขิตัพพัง, อิตถิยา วา ปุริเสนะ วา คะหัฏเฐนะ วา ปัพพะชิเตนะ วา, สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนาเปหิ นานาภาโว วินาภาโวติ อะภิณหัง ปัจจะเวกขิตัพพัง, อิตถิยา วา ปุริเสนะ วา คะหัฏเฐนะ วา ปัพพะชิเตนะ วา

โกมหิ ทายาโท
กัมมัสสะ } กัมมะ } กัมมะโยนิ กัมมะ
กามหิ ทายาทา

สะระโณ
พันธุ กัมมะปะฏิ } ยัง กัมมัง กะริสสามิ
สะระณา

กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาโท / ทายาทา ภะวิสสามีติ

อะภิณหัง ปัจจะเวกขิตัพพัง อิตถิยา วา ปุริเสนะ วา คะหัฏเฐนะ วา ปัพพะชิเตนะ วา, อิมานิ โข เตนะ ภะคะวะตา ชานะตา ปัสสะตา อะระหะตา สัมมาสัมพุทเธนะ ปัญจะฐานานิ สัมมะทักขาตานิ, ยานิ อะภิณหัง ปัจจะเวกขิตัพพานิ อิตถิยา วา ปุริเสนะ วา คะหัฏเฐนะ วา ปัพพะชิเตนะ วา ฯ

สวดต่อสุดท้ายเพื่อเจริญสุข

สัพพะโรคะวินิมุตโต สัพพะสันตาปะวัชชิโต
สัพพะเวระมะติกกันโต นิพพุโต จะ ตุวัง ภะวะฯ
เตสัง สัจเจนะ สีเลนะ ขันติเมตตาพะเลนะ จะ
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะฯ
ปุรัตถิมัสมิง ทิสาภาเค สันติ ภูตา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
ทักขิณัสมิง ทิสาภาเค สันติ เทวา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อะโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
ปัจฉิมัสมิง ทิสาภาเค สันติ นาคา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ

อุตตะรัสมิง ทิสาภาเค สันติ ยักขา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
ปุริมะทิสัง ธะตะรัฏโฐ ทักขิเณนะ วิรุฬหะโก
ปัจฉิเมนะ วิรูปักโข กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง
จัตตาโร เต มะหาราชา โลกะปาลา ยะสัสสิโน
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
อากาสัฏฐา จะ ภุมมัฏฐา เทวานาคา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเนะ สุเขนะ จะ ฯ

มงคลจักรวาฬใหญ่

สิริธิติมะติเตโชชะยะสิทธิมะหิทธิมะหาคุณาปะริมิตะปุญญาธิการัสสะ สัพพันตะรายะนิวาระณะสะมัตถัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ทวัตติงสะมะหาปุริสะลักขะณานุภาเวนะ อะสีตะยานุพยัญชะนานุภาเวนะ อัฏฐุตตะระสะตะมังคะลานุภาเวนะ ฉัพพัณณะรังสิยานุภาเวนะ เกตุมาลานุภาเวนะ ทะสะปาระมิตานุภาเวนะ ทะสะอุปะปาระมิตานุภาเวนะ ทะสะปะระมัตถะปาระมิตานุภาเวนะ สีละสะมาธิปัญญานุภาเวนะ พุทธานุภาเวนะ ธัมมานุภาเวนะ สังฆานุภาเวนะ เตชานุภาเวนะ

อิทธานุภาเวนะ พะลานุภาเวนะ เญยยะธัมมานุภาเวนะ จะตุราสีติสะหัสสะธัมมักขันธานุภาเวนะ นะวะโลกุตตะระธัมมานุภาเวนะ อัฏฐังคิกะมัคคานุภาเวนะ อัฏฐะสะมาปัตติยานุภาเวนะ ฉะพะภิญญานุภาเวนะ จะตุสัจจะญาณานุภาเวนะ ทะสะพะละญาณานุภาเวนะ สัพพัญญุตะญาณานุภาเวนะ เมตตากะรุณามุทิตาอุเปกขานุภาเวนะ สัพพะปะริตตานุภาเวนะระตะนัตตะยะ สะระณานุภาเวนะ ตุยหัง สัพพะโรคะโสกุปัททะวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาวินัสสันตุ สัพพะอันตะรายาปิ วินัสสันตุ สัพพะสังกัปปา ตุยหัง สะมิชฌันตุ ทีฆายุตา ตุยหัง โหตุ สะตะวัสสะชีเวนะ สะมังคิโก โหตุ สัพพะทาฯ อากาสะปัพพะตะวะนะภูมิคังคามะหาสะมุททาอารักขะกา เทวะตา สะทา ตุมเห อะนุรักขันตุฯ

อะภะยะปะริตตัง

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โยจามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ

ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง พุทธะสะมัง นัตถิ ตัสะมา โสตถี ภะวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง ธัมมะสะมัง นัตถิ ตัสะมา โสตถี ภะวันตุ เต

ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง สังฆะสะมัง นัตถิ ตัสะมา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
นักขัตตะยักขะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสสานุภาเวนะ หันตะวา เตสัง อุปัททะเว
นักขัตตะยักขะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสสานุภาเวนะ หันตะวา เตสัง อุปัททะเว
นักขัตตะยักขะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา
ปริตตัสสานุภาเวนะ หันตะวา เตสัง อุปัททะเวฯ

วัฏฏะกะปะริตตัง คาถานกคุ้ม

อัตถิ โลเก สีละคุโณ สัจจัง โสเจยยะนุททะยา เตนะ สัจเจนะ กาหามิ สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง อาวัชชิตะวา ธัมมะพะลัง สะริตะวา ปุพพะเก ชิเน สัจจะพะละมะวัสสายะ สัจจะกิริยะมะกาสะหัง สันติ ปักขา อะปัตตะนา สันติ ปาทา อะวัญจะนา มาตา ปิตา จะ นิกขันตา ชาตะเวทะ ปะฏิกกะมะ สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง มะหาปัชชะลิโต สิขี วัชเชหิ โสพะสะ กะรีสานิ อุทะกัง ปัตะวา ยะถา สิขี สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ เอสา เม สัจจะปาระมีติฯ

เทวะตาอุยโยชะนะคาถา

ทุกขัปปัตตา จะ นิททุกขา ภะยัปปัตตา จะ นิพภะยา
โสกัปปัตตา จะ นิสโสกา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน
เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพเพ เทวานุโมทันตุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
ทานัง ทะทันตุ สัทธายะ สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
ภาวะนาภิระตา โหนตุ คัจฉันตุ เทวะตาคะตาฯ

สัพเพ พุทธา พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง
อะระหันตานัญจะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโสฯ

กายาคตาสติ

เกษาผมหงอกบอกว่าตัวเฒ่า ฟันฟางผมเผ้าแก่แล้วทุกประการ ตามืดหูหนัก ฟันหักสาธารณ์ ไม่เป็นแก่นสาร ที่ในตัวตนให้มึน ให้เมื่อย ให้เจ็บ เหน็ดเหนื่อย ไปทั่วเส้นขน ด้วยความชราเข้ามาถึงตน เหมือน กันทั่วคน อย่าโสกาอาวรณ์ จะลุกก็โอย จะนั่งก็โอย เหมือนดอกไม้โรย ไม่มีเกษร ด้วยความโรคา เข้ามาอาวรณ์ ให้กำเริบร้อนทั่วกายอินทรีย์ พอสิ้นลมปาก พลัดหายตายจาก เรียกกันว่าผี ลูกรัก เมียรัก เขาก็ชักหน้าหนี เรียกกันว่าผี เปื่อยเน่าฟูมฟอง เพื่อนมิตรสหาย หญิง ชาย ทั้งผอง เขาบ่อได้ต้องเกลียดกลัวทั่วคน เขาหามไปทิ้งไว้ไปนั่งร้องไห้อยู่ที่ในไพรสณฑ์ ทรัพย์สินของตน ก็เป็นของ ของเขา ดูหรือโลโภ โมโหมัวเมา เรียกว่าของเรา เปล่าแล้วทุกประการ ครั้นจนเข้าจริง ไม่เห็นสักสิ่งที่จะเป็นแก่นสาร มิได้ตามตนไปที่ในกันดาร ไม่เห็นหน้าลูกหลาน พี่น้องเผ่าพันธุ์ เห็นแต่นกแขวก บินมาร้องแรก จะมาแถกเอาขวัญ เห็นแต่นกเค้า จับเจ่าเรียงรัน ยิ่งคิดยิ่งกระสัน รำพึงถึงตัว ยิ่งคิดยิ่งกลัว ตัวสั่นรัวรัวอยู่ที่ในป่าช้า โอ้โอ๋พระทุกขังล้วนแต่อนิจจังเที่ยงแท้แลนา เห็นแต่ฝูงแร้ง ยื้อแย่งกายา เห็นแต่ฝูงหมา ยื้อคร่าคนกินกระดูกเรียงราย กระจัดพลัดพลาย อยู่เหนือแผ่นดิน ผู้ดีเข็ญใจเหมือนกันทั้งสิ้น ใครอย่าได้ถวิล เลยที่ร่างกายา ผู้ใดคิดชอบปัญญาประกอบเร่งพิจารณา จักค่อยบรรเทา ออกจากทุกขา เหตุด้วยปัญญาจะได้รอดตัวตน ผู้ใดใจพาล จะจมอยู่นานโสกาบัดดล เวียนเกิด เวียนตาย

อยู่ในสายชล นับชาติแต่ละหน มิได้พ้นเลยนา เหลือแต่ชิ้นมังสังยังมิเปื่อย ยังมิพังให้ประมวลเข้ามา จะเอามาเปรียบเทียบเท่าแผ่นฟ้า กระดูกนานาท่วมเขาพระสุเมรุ โลหิตคือเลือด ท่านฟันท่านเชือด เลือดไหลเป็นเลน หลงฆ่ากันตายอยู่ในหว่างเวร เลือดไหลเป็นเลนท่วมพระสุมทรา ได้ทุกข์สาหัส หลงด้วยตัณหา โกหกมายา พูดล่อลวงเขา ผู้ใดใจเขลาจะไม่วายสงสาร ผู้ใดใจพาลใจโลภ โลโภ ใจขึ้ง ใจโกรธ ใจร้าย โมโห เป็นเหตุเพราะใจ จึงมิได้สุโข โจร้าย โมโหสำคัญว่าดี ได้ทุกข์ ได้ยาก ตกระกำลำบาก ยากแค้นแสนทวี ท่านมาทุบถองจำจองโบยตี เป็นเหตุทั้งนี้ เพราะใจนี้มืดมน ให้เจ้าควรจำ อย่าได้ควรทำ ใจร้ายอกุศล เราทำบุญไว้หวังจะได้เป็นผล จำศีลสวดมนต์ ฟังพระธรรมเทศนา จะได้เป็นบุญ จะได้เป็นคุณ ต้นทุนของอาตมา ดุจจะดั่งสำเภา ใบเสาเภตรา ข้ามส่งอาตมา รอดถึงฝั่งชล ตัดกิเลสเที่ยงเถิด เที่ยงธรรมรู้ว่าเฒ่าแก่ โสกายายี เป็นที่เร้นซ่อน โสกาอาวรณ์ ใจจิตไม่มี เลิศล้ำสนุกสิ้นทุกข์โสกี เป็นที่พระชินศรี บำรุงพระศาสนาเดชะกุศล ภาวนาสวดมนต์ รักษาศีลลาจะได้เป็นนิสสัย สืบไปเบื้องหน้า ปรากฏยศฐา ทั่วแผ่นดินไว้ ขอให้ประสพพบเข้าจอมไตร กรุงไกรพระศรีอารย์ **นิพพานะปัจจะโย โหตุ**

คาถานมัสการพระ

เย จะ พุทธา อะตีตา จะ, เย จะ พุทธา อะนาคะตา ปัจจุปันนา จะ เย พุทธา อะหัง วันทามิ สัพพะทาฯ เย จะ ธัมมา อะตีตา จะ, เย จะ ธัมมา อะนาคะตา ปัจจุปันนา จะ เย ธัมมา, อะหัง วันทามิ สัพพะทาฯ เย จะ สังฆา อตีตา จะ, เย จะ สังฆา อะนาคะตา, ปัจจุปันนา จะ เย สังฆา อะหัง วันทามิ สัพพะทาฯ

ขอสมาพระ

โย โทโส โมหะจิตเตนะ พุทธัสะมิง ปะกะโต มะยา, ขะมะถะ เม กะตัง โทสัง, สัพพะปาปัง วินัสสะตุฯ โย โทโส โมหะจิตเตนะ ธัมมัสะมิง ปะกะโต มะยา, ขะมะถะ เม กะตัง โทสัง, สัพพะปาปัง วินัสสะตุฯ โย โทโส โมหะจิตเตนะ สังฆัสะมิง ปะกะโต มะยา, ขะมะถะ เม กะตัง โทสัง สัพพะปาปัง วินัสสะตุฯ

พุทโธ เม อัมหากัง สัตตะปาการัง สัพพะทุกขัง วินัสสะติฯ ธัมโม เม อัมหากัง สัตตะปาการัง สัพพะภะยัง วินัสสะติฯ สังโฆ เม อัมหากัง สัตตะปาการัง สัพพะโรคัง วินัสสะติฯ

คาถาเทวธรรม

หิริโอตตัปปะสัมปันนา สุกะธัมมะสะมาหิตา, สันโต สัปปุริสา โลเก เทวะธัมมาติ วุจจะเรฯ

ไหว้พระเจดีย์พระบรมธาตุพระบาท ๕ แห่ง

วันทามิ เจติยัง สัพพัง สัพพะฐาเนสุปะติฏฐิตัง สารีริกกะธาตุมะหาโพธิง พุทธะรูปัง สะกะลังสะทาฯ วันทามิ พุทธัง ภะวะปาระติณณังติ โลกะเกตุง ติภะเวกะนาถัง โย โลกะเสฏโฐ สะกะลังกิเลสัง เฉตตะวานะ โพเธสิ ชะนัง อะนันตังฯ ยัง นัมมะทายะ นะทิยา ปุลิเล จะ ตีเร, ยัง สัจจะพันธะคิริเก สุมะนา จะ ลัคเค, ยัง ตัตถะ โยนะ กะปุเร มุนิโน จะ ปาทัง, ตัง ปาทะลัญชะนะ มะหัง สิระสา นะมามิ, สุวัณณะมาลิเก สุวัณณะปัพพะเต สุมะนะกูเฏ โยนะกะปุเร นัมมะทายะ นะทิยา, ปัญจะปาทะวะรัง ฐานัง อะหัง วันทามิ ทูระโตฯ อะหัง วันทามิ ธาตุโย, อะหัง วันทามิ สัพพะโสฯ สีสัง เม ปะทุมัง กัตตะวาทีปัญจะ นะยะนาทะวะยัง วะจะสาธูปะกาเรนะ มะนะสาจะสุคันธะกา พุทธะคาระวะตา ธัมมะคาระวะตา สังฆะคาระวะตา สิกขาคาระวะตา สะมาธิคาระวะตา อัปปะมาทะคาระวะตา ปะฏิสันถาระคาระวะตา กัลยาณะมิตตะตา

โสวะจัสสะตา, อะหัง ภันเต พุทธะรักขิโต ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ, อะหัง ภันเต ธัมมะรักขิโต ยาวะชีวัง ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ, อะหัง ภันเต สังฆะรักขิโต ยาวะชีวัง สังฆัง สะระณัง คัจฉามิฯ

วันทาพระ

วันทามิ พุทธัง สัพพะเม โทสัง ขะมะถะ เม ภันเต, วันทามิ ธัมมัง สัพพะเม โทสัง ขะมะถะ เม ภันเต, วันทามิ สังฆัง สัพพะเม โทสัง ขะมะถะ เม ภันเต, วันทามิ อาราเม พัทธะเสมายัง โพธิรุกขัง เจติยัง สัพพะเม โทสัง ขะมะถะ เม พันเต, วันทามิ ครูอุปัชฌายาจาริยะคุณัง สัพพะเม โทสัง ขะมะถะ เม ภันเต, วันทามิ ภันเต ภะคะวา โลกะนาถัง, อะตีตัง เม โทสัง, อะนาคะตังเม โทสัง, ปัจจุปปันนัง เม โทสัง, ขะมะถะ เม ภันเต สาธุ สาธุ สาธุ อะนุโมทามิฯ

อามันตะยามิ โว ภิกขะเว ปฏิเวทะยามิ โว ภิกขุโว ขะยะวะยะธัมมา สังขารา อัปปะมาเทนะ สัมปาเทถาติฯ พุทธะคุโณ อะสังเขยยัง ธัมมานัง สัตตะโกฏิโย อะสังเขยยัง วีสะติกัปปานิ อะนันตัง พุทธะวันทะนัง นิพพานะปัจจะโย โหตุฯ

อิจเจวะมัจจันตะนะมัสสะเนยยัง นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง, ปุญญาภิสันทัง วิปุลัง อะลัตถัง, ตัส สานุภาเวนะ หะตันตะราโย ฯจบฯ

กรวดน้ำ

ยังกิญจิ กุสะลัง กัมมัง	กุศลกรรม อย่างใดอย่างหนึ่ง
กัตตัพพัง กิริยัง มะมะ	เป็นกิจซึ่ง ควรฝักใฝ่
กาเยนะ วาจามะนะสา	ด้วยกาย วาจาใจ
ติทะเส สุคะตัง กะตัง	เราทำแล้ว เพื่อไปสวรรค์
เย สัตตา สัญญิโน อัตถิ	สัตว์ใด มีสัญญา
เย จะ สัตตา อะสัญญิโน	หรือหาไม่ เป็นอสัญญ์
กะตัง ปุญญะผะลัง มัยหัง	ผลบุญ ข้าทำนั้น
สัพเพ ภาคี ภะวันตุ เต	ทุก ๆ สัตว์ จะมีส่วน
เย ตัง กะตัง สุวิทิตัง	สัตว์ใดรู้ ก็เป็นอัน
ทินนัง ปุญญะมะลัง มะยา	ว่าข้าให้ แล้วตามควร
เย จะ ตัตถะ นะ ชานันติ	สัตว์ใด มิรู้ถ้วน
เทวา คันตะวา นิเวทะยุง	ขอเทพเจ้า จงเล่าขาน
สัพเพ โลกัมหิ เย สัตตา	ปวงสัตว์ ในโลกีย์
ชีวันตาหาระเหตุกา	มีชีวิต ด้วยอาหาร
มะนุญญัง โภชะนัง สัพเพ	จงได้ โภชน์สำราญ
ละภันเต มะมะ เจตะสา	ตามเจตนา ข้าอาณัติ

แผ่เมตตา

สัพเพสัตตา หมู่สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันหมดทั้งสิ้น เราอุทิศบุญกุศลของเราให้หมดด้วยกัน **อเวรา** จงเป็นสุข เป็นสุข เถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

สัพเพสัตตา หมู่สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันหมดทั้งสิ้นเราอุทิศบุญกุศลของเราให้หมดด้วยกัน**อัพยาปัชฌา** จงเป็นสุข เป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

สัพเพสัตตา หมู่สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันหมดทั้งสิ้น เราอุทิศบุญกุศลของเราให้หมดด้วยกัน **อนีฆา** จงเป็นสุข เป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กาย ทุกข์ใจเลย

สัพเพสัตตา หมู่สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันหมดทั้งสิ้นเราอุทิศบุญกุศลของเราให้หมดด้วยกัน**สุขี อัตตานัง ปริหะรันตุ** จงมีความสุขกาย สุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยอันตรายใด ๆ ทั้งสิ้นเทอญ

อิทัง โน ญาตินัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะโย

กรรมใหญ่ กรรมโต กรรมเจตนา **อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ** ละไปจุติ เสียเถิด

บทกรวดน้ำ

กุศลใดที่ได้ก่อสร้าง หมดทุกอย่างบรรดามี กุศลนั้นข้าขอพลีแด่ทวยเทพยดา ขอทวยเทพยินดีรับเครื่องคำนับและบูชา ปราโมท

โมทนา ส่วนบุญญาที่ได้แบ่งไป อนึ่งเล่าอีกหมู่ญาติที่ละชาติมนุษย์ อันไปสู่ปรโลกนั้น จงมีส่วนด้วยทุกคน ข้าพเจ้าได้ตั้งจิต เพื่ออุทิศกุศลผล ให้แด่หมู่เปรตชน ที่ล่วงลับไปแล้วนาน ขอให้ท่านทั้งหลายนั้น รับบุญฉันแล้วเบิกบาน พ้นข้อขุ่นรำคาญ สุข สำราญ นิราศภัย

กราบพระ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

มาตาปิตูปะการะคุณัง อะหัง วันทามิ (กราบ)

ราชะครูปัชฌายาจาริยะคุณัง อะหัง วันทามิ (กราบ)

คำทำวัตรเช้า และ เย็น

(แปล)

(คำบูชาพระรัตนตรัย)

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา,

พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบโดยพระองค์เอง;

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน, (กราบ)

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว,

ธัมมัง นะมัสสามิ.

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม. (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติดีแล้ว;

สังฆัง นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์ (กราบ)

คำทำวัตรเช้า

(ปุพพภาคนมการ)

(หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะ-การัง กะโรมะ เส)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต, ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น,

อะระหะโต, ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทธัสสะ. ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง.

(3 ครั้ง)

(๑. พุทธาภิถุติ)

(หันทะ มะยัง พุทธาภิถุติง กะโรมะ เส.)

โย โส ตะถาคะโต, พระตถาคตเจ้านั้น พระองค์ใด,

อะระหัง, เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทโธ, เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

วิชชาจะระณะสัมปันโน, เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ,

สุคะโต, เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี,

โลกะวิทู, เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ, เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,

สัตถา เทวะมะนุสสานัง, เป็นครูผู้สอน ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย,

พุทโธ, เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,

ภะคะวา, เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์,

โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพรัหมะกัง, สัสสะมะระพราหมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญา สัจฉิกัตตะวา ปะเวเทสิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ได้ทรงทำความดับทุกข์ให้แจ้งด้วยพระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว, ทรงสอนโลกนี้พร้อมทั้งเทวดา, มาร, พรหม, และหมู่สัตว์พร้อมทั้งสมณพราหมณ์, พร้อม ทั้งเทวดาและมนุษย์ให้รู้ตาม,

โย ธัมมัง เทเสสิ, พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ทรงแสดงธรรมแล้ว,

อาทิกัลยาณัง, ไพเราะในเบื้องต้น,

มัชเฌกัลยาณัง, ไพเราะในท่ามกลาง,

ปะริโยสานะกัลยาณัง, ไพเราะในที่สุด

สาตถัง สะพะยัญชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พรัหมะจะริยัง ปะกาเสสิ,

ทรงประกาศพรหมจรรย์, คือแบบแห่งการปฏิบัติอันประเสริฐ บริสุทธิ์ บริบูรณ์สิ้นเชิง, พร้อมทั้งอรรถะ (คำอธิบาย) พร้อมทั้งพยัญชนะ (หัวข้อ),

ตะมะหัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,

ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกถึงพระพุทธคุณ)

(๒. ธัมมาภิถุติ)

(หันทะ มะยัง ธัมมาภิถุติง กะโรมะ เส.)

โย โส สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมนั้นใด, เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสไว้ดีแล้ว,

สันทิฏฐิโก, เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ พึงเห็นได้ด้วยตนเอง

อะกาลิโก, เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล,

เอหิปัสสิโก, เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกะผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด,

โอปะนะยิโก, เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ, เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน,

ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ, ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระธรรมนั้น,

ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกถึงพระธรรมคุณ)

(๓. สังฆาภิถุติ)

(หันทะ มะยัง สังฆาภิถุติง กะโรมะ เส.)

โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นหมู่ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติตรงแล้ว,

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติสมควรแล้ว,

ยะทิทัง, ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ,

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา,

คู่แห่งบุรุษ 4 คู่, นับเรียงตัว ได้ 8 บุรุษ,[๑]

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,

---

[๑] *สี่คู่คือ โสดาปัตติมรรค โสดาปัตติผล, สกทาคามิมรรค สกทาคามิผล, อนาคามิมรรค อนาคามิผล, อรหัตตมรรค อรหัตตผล*

อาหุเนยโย, เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา,

ปาหุเนยโย, เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ,

ทักขิเณยโย, เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,

อัญชะลีกะระณีโย, เป็นผู้อันบุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี,

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ,

เป็นเนื้อนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า,

ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระสงฆ์หมู่นั้น,

ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิ, ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์หมู่นั้น ด้วยเศียรเกล้า,

(กราบระลึกถึงพระสังฆคุณ)

(๔. รตนัตตยัปปณามคาถา)

(หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย เจวะ สังเวคะปะริกิตตะนะปาฐัญจะ ภะณามะ เส.)

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหัณณะโว,

พระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์ มีพระกรุณาดุจห้วงมหรรณพ,

โยจจันตะสุทธัพพะระญาณะโลจะโน,

พระองค์ใด มีตาคือญาณอันประเสริฐหมดจดถึงที่สุด,

โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะฆาตะโก,

เป็นผู้ฆ่าเสียซึ่งบาป และอุปกิเลสของโลก,

วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,

ข้าพเจ้าจะไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น โดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,

ธัมโม ปะทีโป วิยะ ตัสสะ สัตถุโน,

พระธรรมของพระศาสดา สว่างรุ่งเรืองเปรียบดวงประทีป,

โย มัคคะปากามะตะเภทะภินนะโก,

จำแนกประเภทคือ มรรค ผล นิพพาน, ส่วนใด,

โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน,

ซึ่งเป็นตัวโลกุตตระ, และส่วนใดที่ชี้แนวแห่งโลกุตตระนั้น,

วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้นโดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,

สังโฆ สุเขตตาภะยะติเขตตะสัญญิโต,

พระสงฆ์เป็นนาบุญอันยิ่งใหญ่กว่านาบุญอันดีทั้งหลาย,

โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก,

เป็นผู้เห็นพระนิพพาน, ตรัสรู้ตามพระสุคต หมู่ใด,

โลลัปปะหีโน อะริโย สุเมธะโส,

เป็นผู้ละกิเลสเครื่องโลเล เป็นพระอริยเจ้า มีปัญญาดี,

วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น โดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,

อิจเจวะเมกันตะภิปูชะเนยยะกัง วัตถุตตะยัง วันทะยะตาภิสังขะตัง, ปุญญัง มะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา, มา โหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา.

บุญใด ที่ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งวัตถุสาม, คือพระรัตนตรัยอันควรบูชายิ่งโดยส่วนเดียว, ได้กระทำแล้วเป็นอย่างยิ่ง

เช่นนี้นี้, ขออุปัททวะ(ความชั่ว)ทั้งหลาย จงอย่ามีแก่ข้าพเจ้าเลย, ด้วยอำนาจความสำเร็จ อันเกิดจากบุญนั้น.

(๕. สังเวคปริกิตตนปาฐะ)

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน,

พระตถาคตเจ้าเกิดขึ้นแล้ว ในโลกนี้,

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, เป็นผู้ไกลจากกิเลส, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

ธัมโม จะ เทสิโต นิยยานิโก, และพระธรรมที่ทรงแสดง เป็นธรรม เครื่องออกจากทุกข์,

อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก,

เป็นเครื่องสงบกิเลส, เป็นไปเพื่อปรินิพพาน,

สัมโพธะคามี สุคะตัปปะเวทิโต,

เป็นไปเพื่อความรู้พร้อม, เป็นธรรมที่พระสุคตประกาศ,

มะยันตัง ธัมมัง สุตะวา เอวัง ชานามะ :-

พวกเราเมื่อได้ฟังธรรมนั้นแล้ว, จึงได้รู้อย่างนี้ว่า:-

ชาติปิ ทุกขา, แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์,

ชะราปิ ทุกขา, แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์,

มะระณัมปิ ทุกขัง, แม้ความตายก็เป็นทุกข์,

โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา,

แม้ความโศก ความร่ำไรรำพัน ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจ ก็เป็นทุกข์,

อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข, ความประสบกับสิ่งไม่เป็นที่รักพอใจ ก็เป็นทุกข์,

ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข, ความพลัดพรากจากสิ่งเป็นที่รักที่พอใจ ก็เป็นทุกข์,

สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา,

ว่าโดยย่อ อุปาทานขันธ์ทั้ง ๕ เป็นตัวทุกข์,

เสยยะถีทัง :- ได้แก่สิ่งเหล่านี้ คือ :-

รูปูปาทานักขันโธ, ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือรูป,

เวทะนูปาทานักขันโธ, ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือเวทนา ,

สัญญูปาทานักขันโธ, ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือสัญญา,

สังขารูปาทานักขันโธ, ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือสังขาร,

วิญญาณูปาทานักขันโธ, ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือวิญญาณ,

เยสัง ปะริญญายะ, เพื่อให้สาวกกำหนดรอบรู้อุปาทานขันธ์เหล่านี้เอง,

ธะระมาโน โส ภะคะวา, จึงพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เมื่อยังทรงพระชนม์อยู่,

เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ, ย่อมทรงแนะนำสาวกทั้งหลายเช่นนี้เป็นส่วนมาก,

เอวังภาคา จะ ปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะเกสุ อะนุสาสะนี พะหุลา ปะวัตตะติ :-

อนึ่ง คำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ย่อมเป็นไปในสาวกทั้งหลายส่วนมาก, มีส่วนคือการจำแนกอย่างนี้ว่า :-

รูปัง อะนิจจัง, รูปไม่เที่ยง,

เวทะนา อะนิจจา, เวทนาไม่เที่ยง,

สัญญา อะนิจจา, สัญญาไม่เที่ยง,

สังขารา อะนิจจา, สังขารไม่เที่ยง,

วิญญาณัง อะนิจจัง, วิญญาณไม่เที่ยง,
รูปัง อะนัตตา, รูปไม่ใช่ตัวตน,
เวทะนา อะนัตตา, เวทนาไม่ใช่ตัวตน,
สัญญา อะนัตตา, สัญญาไม่ใช่ตัวตน,
สังขารา อะนัตตา, สังขารไม่ใช่ตัวตน,
วิญญาณัง อะนัตตา, วิญญาณไม่ใช่ตัวตน,
สัพเพ สังขารา อะนิจจา, สังขารทั้งหลายทั้งปวง ไม่เที่ยง,
สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ, ธรรมทั้งหลายทั้งปวงไม่ใช่ตัวตนดังนี้,
เต (ตา)[๑] มะยัง โอติณณามะหะ,
พวกเราทั้งหลายเป็นผู้ถูกครอบงำแล้ว,
ชาติยา, โดยความเกิด,
ชะรามะระเณนะ, โดยความแก่ และความตาย,
โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ,
โดยความโศก ความร่ำไรรำพัน ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจ ทั้งหลาย,
ทุกโขติณณา, เป็นผู้ถูกความทุกข์ หยั่งเอาแล้ว,
ทุกขะปะเรตา, เป็นผู้มีความทุกข์เป็นเบื้องหน้าแล้ว,

---

[๑] *คำที่อยู่ในวงเล็บต่อท้ายเช่นนี้ สำหรับผู้หญิง*

อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา ปัญญาเยถาติ, ทำไฉน การทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้, จะพึงปรากฏชัด แก่เราได้

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะตา, เราทั้งหลายผู้ถึงแล้ว ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า แม้ปรินิพพานนานแล้ว พระองค์นั้น เป็นสรณะ,

ธัมมัญจะ สังฆัญจะ, ถึงพระธรรมด้วย, ถึงพระสงฆ์ด้วย,

ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง ยะถาสะติ ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ อะนุปะฏิปัชชามะ, จักทำในใจอยู่ ปฏิบัติตามอยู่ ซึ่งคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ตามสติกำลัง,

สา สา โน ปะฏิปัตติ, ขอให้การปฏิบัตินั้น ๆของเราทั้งหลาย,

อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ. จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ เทอญ.

(จบคำทำวัตรเช้า)

คำทำวัตรเย็น

(คำบูชาพระ และปุพพภาคนมการ ใช้อย่างเดียวกับคำทำวัตรเช้า)

(๑. พุทธานุสสติ)

(หันทะ มะยัง พุทธานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส)

ตัง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัลยาโณ กิตติสัทโท

อัพภุคคะโต :- ก็กิตติศัพท์อันงาม ของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ได้ฟุ้งไปแล้วอย่างนี้ว่า :-

อิติปิ โส ภะคะวา, เพราะเหตุอย่างนี้ ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น,

อะระหัง, เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทโธ, เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

วิชชาจะระณะสัมปันโน, เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ,

สุคะโต, เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี,

โลกะวิทู, เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ, เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,

สัตถา เทวะมะนุสสานัง, เป็นครูผู้สอน ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย,

พุทโธ, เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,

ภะคะวา ติ, เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์ดังนี้.

(๒. พุทธาภิคีติ)

(หันทะ มะยัง พุทธาภิคีติง กะโรมะ เส.)

พุทธะวาระหันตะวะระตาทิคุณาภิยุตโต,

พระพุทธเจ้าประกอบด้วยคุณ มีความประเสริฐแห่งอรหันตคุณ เป็นต้น,

สุทธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต,

มีพระองค์อันประกอบด้วยพระญาณและพระกรุณาอันบริสุทธิ์,

โพเธสิ โย สุชะนะตัง กะมะลังวะ สูโร,

พระองค์ใด ทรงกระทำชนที่ดีให้เบิกบาน ดุจอาทิตย์ทำบัวให้บาน,

วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์ ผู้ไม่มีกิเลสพระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า,

พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุด ของสัตว์ทั้งหลาย,

ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึก องค์ที่หนึ่งด้วยเศียรเกล้า,

พุทธัสสาหัสมิ ทาโส (ทาสี) วะ พุทโธ เม สามิกิสสะโร,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธเจ้า, พระ-พุทธเจ้าเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,

พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พระพุทธเจ้าเป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,

พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แด่พระพุทธเจ้า,

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม ซึ่งความตรัสรู้ดีของพระพุทธเจ้า,

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระพุทธเจ้าเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุสาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนา ของพระศาสดา,

พุทธัง เม วันมาเนนะ (มานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธเจ้า ได้ขวนขวายบุญใด ในบัดนี้,

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา,

อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าด้วยเดชแห่งบุญนั้น,

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,

กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้ว ในพระพุทธเจ้า,

พุทโธ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระพุทธเจ้า จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ.

เพื่อการสำรวมระวัง ในพระพุทธเจ้า ในกาลต่อไป. [๑]

(๓. ธัมมานุสสติ)

(หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.)

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรม เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว,

สันทิฏฐิโก, เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ พึงเห็นได้ด้วยตนเอง

อะกาลิโก, เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ ไม่จำกัดกาล,

เอหิปัสสิโก, เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกะผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด,

---

[๑] *บทขอให้งดโทษนี้ มิได้เป็นการขอล้างบาป, เป็นเพียงการเปิดเผยตัวเอง, และคำว่าโทษในที่นี้มิได้หมายถึงกรรม, หมายเพียงโทษเล็กน้อยซึ่งเป็น "ส่วนตัว" ระหว่างกันที่พึงอโหสิกันได้. การขอขมาชนิดนี้สำเร็จผลได้ในเมื่อผู้ขอตั้งใจทำจริง ๆ. และเป็นเพียงศีลธรรมหรือสิ่งที่ควรประพฤติ,*

โอปะนะยิโก, เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหี ติ.

เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน ดังนี้.

(๔. ธัมมาภิคีติ)

(หันทะ มะยัง ธัมมาภิคีติง กะโรมะ เส.)

สะวากขาตะตาทิคุณะโยคะวะเสนะ เสยโย,

พระธรรม เป็นสิ่งที่ประเสริฐเพราะประกอบด้วยคุณ คือความที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว เป็นต้น,

โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท,

เป็นธรรมอันจำแนกเป็น มรรค ปริยัติ และนิพพาน,

ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี,

เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรม จากการตกไปสู่โลกที่ชั่ว,

วันทามะหัง ตะมะหะรัง วะระธัมมะเมตัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้น อันเป็นเครื่องขจัดเสียซึ่งความมืด,

ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระธรรมใดเป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย,

ทุติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึก องค์ที่สอง ด้วยเศียรเกล้า,

ธัมมัสสาหัสมิ ทาโส (ทาสี) วะ ธัมโม เม สามิกิสสะโร,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม, พระธรรมเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,

ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,

ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แด่พระธรรม,

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตามซึ่งความเป็นธรรมดีของพระธรรม,

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระธรรมเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุสาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนา ของพระศาสดา,

ธัมมัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,

ข้าพเจ้าไหว้อยู่ซึ่งพระธรรม ได้ขวนขวายบุญใด ในบัดนี้,

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา.

อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง, กรรมน่าติเตียนอันใดที่ข้าพเจ้ากระทำแล้ว ในพระธรรม,

ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระธรรม จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม,

เพื่อการสำรวมระวัง ในพระธรรม ในกาลต่อไป.

(๕. สังฆานุสสติ)

(หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติตรงแล้ว,

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่อง ออกจากทุกข์แล้ว,

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติสมควรแล้ว,

ยะทิทัง, ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ,

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา,

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่, นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ,

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,

อาหุเนยโย, เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา,

ปาหุเนยโย, เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ,

ทักขิเณยโย, เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,

อัญชะลีกะระณีโย, เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี,

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสา ติ.

เป็นเนื้อนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้.

(๖. สังฆาภิคีติ)

(หันทะ มะยัง สังฆาภิคีติง กะโรมะ เส.)

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาทิยุตโต,

พระสงฆ์ที่เกิดโดยพระสัทธรรมประกอบด้วยคุณมีความปฏิบัติดีเป็นต้น,

โยฏฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏโฐ,

เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคล อันประเสริฐ แปดจำพวก,

สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต,

มีกายและจิต อันอาศัยธรรมมีศีลเป็นต้น อันบวร,

วันทามะหัง ตะมะริยานะคะณัง สุสุทธัง,

ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยเจ้าเหล่านั้น ของสัตว์ทั้งหลาย,

ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึก องค์ที่สามด้วยเศียรเกล้า,

สังฆัสสาหัสมิ ทาโส (ทาสี) วะ สังโฆ เม สามิกิสสะโร,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์, พระสงฆ์เป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,

สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พระสงฆ์เป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,

สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แด่พระสงฆ์,

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ สังฆัสโส ปะฏิปันนะตัง,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตามซึ่งความปฏิบัติดีของพระสงฆ์,

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง,

สระณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระสงฆ์เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุสาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนา ของพระศาสดา,

สังฆัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์ ได้ขวนขวายบุญใด ในบัดนี้,

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา,

อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งบุญนั้น,

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,

กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้ว ในพระสงฆ์,

สังโฆ ปฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระสงฆ์ จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ.

เพื่อการสำรวมระวัง ในพระสงฆ์ ในกาลต่อไป.

(จบคำทำวัตรเย็น)

บทพิจารณาสังขาร

(ทุกเวลาทำวัตรเช้าและเวลาเข้านอน)

สัพเพ สังขารา อะนิจจา, สังขารคือร่างกายจิตใจ, แลรูปธรรม นามธรรม ทั้งหมดทั้งสิ้น, มันไม่เที่ยง, เกิดขึ้นแล้วดับไป มีแล้วหายไป,

สัพเพ สังขารา ทุกขา, สังขารคือร่างกายจิตใจ, และรูปธรรมนามธรรม ทั้งหมดทั้งสิ้น มันเป็นทุกข์ทนยาก, เพราะเกิดขึ้นแล้ว, แก่เจ็บตายไป,

สัพเพ ธัมมา อะนัตตา, สิ่งทั้งหลายทั้งปวง, ทั้งที่เป็นสังขารแลมิใช่สังขาร ทั้งหมดทั้งสิ้น, ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน, ไม่ควรถือว่าเรา ว่าของเรา ว่าตัวตนของเรา

อะธุวัง ชีวิตัง, ชีวิตเป็นของไม่ยั่งยืน,

ธุวัง มะระณัง, ความตายเป็นของยั่งยืน,

อะวัสสัง มะยา มะริตัพพัง, อันเราจะพึงตายเป็นแท้,

มะระณะปะริโยสานัง เม ชีวิตัง,

ชีวิตของเรา มีความตาย เป็นที่สุดรอบ,

ชีวิตัง เม อะนิยะตัง, ชีวิตของเรา เป็นของไม่เที่ยง,

มะระณัง เม นิยะตัง, ความตายของเรา เป็นของเที่ยง,

อะยัง กาโย, ร่างกายนี้,
อะจิรัง, มิได้ตั้งอยู่นาน,
อะเปตะวิญญาโณ, ครั้นปราศจากวิญญาณ,
ฉุฑโท, อันเขาทิ้งเสียแล้ว,
อะธิเสสสะติ, จักนอนทับ,
ปะฐะวิง ซึ่งแผ่นดิน,
กะลิงคะรัง อิวะ, ประดุจดังว่าท่อนไม้และท่อนฟืน,
นิรัตถัง, หาประโยชน์มิได้,

คำบูชาอาจารย์

อุกาจาริยัง ประสิทธิภันธัง
ประสิทธิ โลกนาถัง
ประสิทธิเม อนุตรัง
ประสิทธิ ประสิทธิ ประสิทธิ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(ว่า ๓ เที่ยว)

ขอนอบน้อม บูชาพระคุณขององค์พระบรมศาสดา สัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น ซึ่งพระองค์ทรงพระปัญญาคุณ พระบริสุทธิคุณ พระมหากรุณาคุณ โดยแท้จริงฯ

ทำวัตรเช้า - เย็น

โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ
สะวากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม
สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง
อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ
สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ
ปัจฉิมาชะนะตานุกัมปะมานะสา
อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปฏิคัณหาตุ
อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะฯ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา
พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)
สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม
ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
สังฆัง นะมามิ (กราบ)

(หัวหน้านำ) **"หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส"**

ว่านะโม ๓ หน พร้อมกันแล้วว่า

"ยะมะหัง สัมมาสัมพุทธัง ภะคะวันตัง สะระณัง

คะโต ชายว่า
คะตา หญิงว่า
พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ตรัสรู้ดีแล้วเอง

โดยชอบ พระองค์ใดแน่ะ ข้าพเจ้าถึงแล้วว่า เป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง

"อิมินา สักกาเรนะ ตัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ" ข้าพเจ้าบูชาพระผู้มีพระภาคพระองค์นั้น ด้วยเครื่องสักการะอันนี้ **"ตัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ"** ข้าพเจ้าไหว้พระผู้มีพระภาคพระองค์นั้นพร้อมด้วย กาย วาจา ใจ (กราบ)

ยะมะหัง สะวากขาตัง ภะคะวะตา ธัมมัง สะระณัง

คะโต ชายว่า
คะตา หญิงว่า
พระธรรมที่พระผู้มีพระภาคตรัสดีแล้วเหล่าใด

แน่ะ ข้าพเจ้าถึงแล้วว่า เป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง

"อิมินา สักกาเรนะ ตัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ" ข้าพเจ้าบูชาพระธรรมเหล่านั้น ด้วยเครื่องสักการะอันนี้ **"ตัง ธัมมัง นะมัสสามิ"** ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้นพร้อมด้วยกาย วาจา ใจ (กราบลง)

ยะมะหัง สุปะฏิปันนัง สังฆัง สะระณัง

คะโต ชายว่า
คะตา หญิงว่า } พระสงฆ์ที่ท่านปฏิบัติดีแล้ว หมู่ใดแน่ะ ข้าพเจ้า

ถึงแล้วว่า เป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง **"อิมินา สักกาเรนะ ตัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ"** ข้าพเจ้าบูชาพระสงฆ์หมู่นั้น ด้วยเครื่องสักการะอันนี้ **"ตัง สังฆัง วันทามิ"** ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น พร้อมด้วยกาย วาจา ใจ (กราบลง)

ทำวัตรพระ

โย สันนิสินโน วะระโพธิมูเล มารัง สะเสนัง สุชิตัง วิเชยยะสัมโพธิมาคัจฉิ อะนันตะญาโณ โลกุตตะโม ตัง ปะณะมามิ พุทธัง เย จะ พุทธา อะตีตา จะ เย จะ พุทธา อะนาคะตา ปัจจุปันนา จะ เย พุทธา อะหัง วันทามิ สัพพะทา

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

พุทธัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง เอเตนะ

สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม ชะยะมังคะลัง อุตตะมังเคนะ วันเทหัง ปาทะปังสุง วะรุตตะมัง พุทเธ โย ขะลิโต โทโส พุทโธ ขะมะตุ ตัง มะมัง

อัฏฐังคิโก อะริยะปะโถ ชะนานัง โมกขัปปะเวสายะ อุชู จะมัคโค ธัมโม อะยัง สันติกะโร ปะณีโต นิยยานิโก ตัง ปะณะมามิ ธัมมัง เย จะ ธัมมา อะตีตา จะ เย จะ ธัมมา อะนาคะตา ปัจจุปปันนา จะ เย ธัมมา อะหัง วันทามิ สัพพะทา

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ

ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม ชะยะมังคะลัง อุตตะมังเคนะ วันเทหัง ธัมมัญจะ หุวิธัง วะรัง ธัมโม โย ขะลิโต โทโส ธัมโม ขะมะตุ ตัง มะมัง

สังโฆ วิสุทโธ วะระทักขิเณยโย สันตินทะริโย สัพพะมะลัปปะหีโน คุเณหิ เนเกหิ สะมิทิปัตโต อะนาสะโว ตัง ปะณะมามิ สังฆัง เย จะ สังฆา อะตีตา จะ เย จะ สังฆา อะนาคะตา ปัจจุปปันนา จะเย สังฆา อะหัง วันทามิ สัพพะทา

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิอัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

สังฆัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม ชะยะมังคะลัง อุตตะมังเคนะ วันเทหัง สังฆัญจะ ทุวิธุตตะมัง สังเฆ โย ขะลิโต โทโส สังโฆ ขะมะตุ ตัง มะมัง

คำถวายชีวิต

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะ สัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ

พุทธัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ

ทุติยัมปิ พุทธัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิอัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

ตะติยัมปิ พุทธัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

อาราธนาพระ

สาธุ สาธุ สาธุ อุกาสะ อุกาสะ อุกาสะ

ข้าพเจ้าจะขอ อาราธนา **ปะติ ปะติ ธิบูชา** ตามคำสั่งสอน พระสัมพัญญู พระโคดม พระธรรมเจ้า ข้าพเจ้า จะขอเอาอย่างพระ เอาลักษณะพระ พระพุทธทาปีติ พระพุทธเจ้า จงลงมาบังเกิดในสุขุม อันละเอียด ขอให้ปรากฏในจักขุทวาร ในกายทวาร ในมโนทวาร แห่งวิถีจิต ข้าพเจ้าในบัดเดี๋ยวนี้เถิด

สาธุ นิพพานะปัจจะโย โหตุ นามะรูปัง พระทุกขัง ขัยยะเถนะ สุขขัง วะตะ นิพพานัง นามะรูปัง อะนิจจัง ขัยยะเถนะ อะนิจจัง วะตะ นิพพานัง นามะรูปัง อะนัตตา กะสายะเถนะ สารัง วะตะ นิพพานัง ปะระมัง สุขัง ชะยันตุ โภนโต อิธะทานะ สีลาเนกขัมมะ ปัญญา สะหะ วิริยะ ขันตีสัจจา ธิขัยยะ สะเมนตุ อุเบกขา ยุคายะโว สะหะคันธะ พระพุทธาปีติ ตัสสาศรี ขายะ คา คังตา โสตัง ตะถา ภะวะ ตันติ

พระพุทธา	**นุสสติ**
พระธรรมา	**นุสสติ**

พระสังฆา นุสสติ
สีลา นุสสติ
จาคา นุสสติ
เทวตา นุสสติ
กายะคะตา นุสสติ
อุปัสสะมา นุสสติ
อานาปา นุสสติ
มรณา นุสสติ

อะยัง อัตตะภาโว ทุกขัง อนิจจัง อนัตตา อะสุจิ อะสุภัง อิมัง กัมมัฏฐานัง ภาเวติ อะจิรัง วะตะยัง กาโย ปะฐะวิง อธิเสสสะติ ฉุฑโท อะเปตะวิญญาโณ นิรัตถัง วะกะลิง คะรัง

พระคาถามงคลจักรวาฬแปดทิศ

อิมัสสะมิง มงคลจักรวาฬ ทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น อ้อมห้อมล้อมขันธ์ลงมาป้องกันทั่ว ทั้ง **อะนัตตะรัง พุทธะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะ สะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ**

อิมัสสะมิง มงคลจักรวาฬ ทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น อ้อมห้อมล้อมขันธ์ลงมาป้องกันทั่ว ทั้ง **อะนัตตะรัง พุทธะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะ สะตะสะหัสสานิ ธัมมะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ**

อิมัสสะมิง มงคลจักรวาฬ ทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น อ้อมห้อมล้อมขันธ์ลงมาป้องกันทั่ว ทั้ง **อะนัตตะรัง พุทธะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะ สะตะสะหัสสานิ สังฆะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ**

พระคาถาพระปริตร

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา สัพพะทุกขะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา สัพพะภะยะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา สัพพะโรคะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง

ชุมนุมเทวดา

สุคเค กาเม จะ รูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน ทีเป รัฏเฐ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิเขตเต ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละถะละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุฯ

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

ขอเชิญ เทพบุตร เทพยดา ลงมาอวยพรขอให้สวัสดี สถาพร แด่ผู้ภาวนา

พระคาถาพระเจ้าชนะมาร

ปัญจะมาเร ชิโน นาโถ ปัตโต สัมโพธิ มุตตะมัง จตุสัจจัง ปะกาเสสิ ธัมมะจักกัง ปาวัตตะยิ เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม ชัยยะมังคะลังฯ

มหาเวรัง วันทาหัง เอเตนะ สัจเจนะ ปัญจะปะราปะรายินสุ ดูกรมารทั้งหลายเอ๋ย เราจะไหว้แก่มาร นั้นหามิได้ เราจะไหว้แก่ญาณของ สมเด็จพระพุทธเจ้าอันรุ่งเรืองสุกใส ดังแสงพระอาทิตย์ ท่านเนรมิตลงมาเกิดในตัวกู พระผู้เป็นเจ้าของเรานี้แล **สัพเพสังขารา**

สัพเพทุกขา สัพเพคิตตะวา วินุสสติตันติ กูบรรจุรูปไว้แล้ว ตั้งแต่วันนี้ ต่อไป ทั้งโภยภัย อันตรายใดๆ ไข้เจ็บทั้งหลาย อย่าได้มาเบียดเบียน ข้าพเจ้าเป็นอันขาด อายุ วรรโณ สุขัง พะลัง

ปะฐะมัง	**ทานพระบารมี**
”	**ศีลพระบารมี**
”	**เนกขัมมะพระบารมี**
”	**ปัญญาพระบารมี**
”	**วิริยะพระบารมี**
”	**ขันติพระบารมี**
”	**สัจจะพระบารมี**
”	**อธิฐานพระบารมี**
”	**เมตตาพระบารมี**
”	**อุเบกขาพระบารมี**

(ทุติยัง, ตะติยัง ตามลำดับ)

ขอพระคุณหมดทั้งนี้ จงอุปถัมภ์ ค้ำชูข้าพเจ้า เมื่อจะดับสังขารธรรม ขออย่าให้มีอกุศลกรรม มาครอบงำน้ำจิตต์ ข้าพเจ้าเป็นอันขาด

ข้าจะไหว้ พระพุทธคุณ

ข้าจะไหว้ พระธรรมคุณ

ข้าจะไหว้ พระสังฆคุณ

จงมาดลใจ ขอคุณพระรัตนตรัย ที่ข้าพเจ้าได้เจริญมา ขอเดช พระกุศลของข้าที่ได้เจริญเมตตาภาวนาอยู่ในที่ เมื่อจะดับธาตุทั้งสี่ ขอพระบารมีแห่งสมเด็จพระพุทธองค์ พาข้าพเจ้าไปสู่ที่สุขสำราญ **นิพพานัง ปะระมัง สุขัง**

พระพุทธรัตนะ

พระธรรมรัตนะ

พระสังฆรัตนะ

ท่านรื้อสัตว์ ขนสัตว์ ตรัสรู้ ญายะธรรม ด้วยพระองค์เอง ขอพระบารมี เป็นที่พึ่ง ขอให้ประสิทธิ ประสิทธิ ประสิทธิ ท่านพระอาจารย์เบื้องบน ท่านพระอาจารย์เบื้องล่าง มาช่วยข้าพเจ้าให้เห็น **กองพระทุกขัง, กองพระอนิจจัง, กองพระอนัตตา**

ขอให้สว่างทั่ว พรหมโลก ทั่วจักรวาล **นิพพานะ ปัจจะโย โหตุ**

กรวดน้ำ

ยังกิญจิ กุสะลัง กัมมัง	กุศลกรรม อย่างใดอย่างหนึ่ง
กัตตัพพัง กิริยัง มะมะ	เป็นกิจซึ่งควรฝักใฝ่
กาเยนะ วาจามะนะสา	ด้วยกาย วาจาใจ
ติทะเส สุคะตัง กะตัง	เราทำแล้ว เพื่อไปสวรรค์

เย สัตตา สัญญิโน อัตถิ	สัตว์ใด มีสัญญา
เย จะ สัตตา อะสัญญิโน	หรือหาไม่ เป็นอสัญญ์
กะตัง ปุญญะผะลัง มัยหัง	ผลบุญ ข้าทำนั้น
สัพเพ ภาคี ภะวันตุ เต	ทุกๆ สัตว์ จงมีส่วน
เย ตัง กะตัง สุวิทิตัง	สัตว์ใดรู้ ก็เป็นอัน
ทินนัง ปุญญะผะลัง มะยา	ว่าข้าให้ แล้วตามควร
เย จะ ตัตถะ นะ ชานันติ	สัตว์ใด มิรู้ถ้วน
เทวา คันตะวา นิเวทะยุง	ขอเทพเจ้า จงเล่าขาน
สัพเพ โลกัมหิ เย สัตตา	ปวงสัตว์ ในโลกีย์
ชีวันตาหาระเหตุกา	มีชีวิต ด้วยอาหาร
มะนุญญัง โภชะนัง สัพเพ	จงได้ โภชน์สำราญ
ละภันตุ มะมะ เจตะสา	ตามเจตนา ข้าอาณัติ

แผ่เมตตา

สัพเพ สัตตา หมู่สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น เราอุทิศบุญกุศลของเราให้หมดด้วยกัน **อะเวรา** จงเป็นสุข เป็นสุข เถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

สัพเพ สัตตา หมู่สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น เราอุทิศบุญกุศลของเราให้หมดด้วยกัน

อัพยาปัชฌา จงเป็นสุข เป็นสุข เถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

สัพเพ สัตตา หมู่สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น เราอุทิศบุญกุศลของเราให้หมดด้วยกัน **อะนีฆา** จงเป็นสุข เป็นสุข เถิด อย่าได้มีความทุกข์กาย ทุกข์ใจเลย

สัพเพ สัตตา หมู่สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น เราอุทิศบุญกุศลของเราให้หมดด้วยกัน **สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ** จงเป็นสุข เป็นสุข เถิด รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัย อันตรายใดๆ ทั้งสิ้น เทอญ

อิทัง โน ญาตีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะโย

กรรมใหญ่ กรรมโต กรรมเจตนา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ละไปจุติเสียเถิด

องค์อวิชชา

อวิชชา	ตัวไม่รู้	เป็นครูใหญ่
ไม่กลัวใคร	อยู่ในโลก	โอบสงสาร
เว้นแต่โล	กุตตะระ	ปัญญาญาณ
อวิชชา	จึงครั่นคร้าม	ขามเกรงกลัว
จึงเมามัว	มืดมิด	ปิดความจริง
ไม่รู้สิ่ง	แปดอย่าง	ทางนิพพาน

จึงเป็นปัจจัย	ให้สังขาร	ทำการปรุง
จึงได้ยุ่ง	วุ่นวาย	ลายสังขาร
ประกอบด้วย	ญาณโลกี	ก็มีด้วย
ยังมาช่วย	อวิชชา	พาหลงทาง
เช่นตัวอย่าง	อาฬาร	อุทกะดาบส
บำเพ็ญพรต	นอกศาสน์	ขาดปัญญา
อวิชชา	จึงเข้าคลุม	หุ้มห่อไว้
จึงได้ไป	สู่กำเนิด	เกิดเป็นพรหม
ก็ล่มจม	เวียนว่าย	ย้ายชาติภพ
ไม่รู้จบ	ภพชาติ	ขาดปัญญา
ตกอยู่ใน	กรอบขอบ	อวิชชา
เที่ยวพาหมุน	วุ่นวาย	ตายแล้วเกิด
ท่านจงรู้	ดูเอาเถิด	อวิชชา
พาให้เกิด	กำเนดสี่	
ใครจะหนี	พ้นไปได้	นั้นไม่มี
นอกจากรู้	อริยะ	สัจสี่
นี่นั้นแล้ว	ไม่มีเลย	

ผลของทาน กุศล แลภาวนา

ผลของทาน	การให้	นั้นใหญ่กล้า
จะนำมา	ซึ่งสมบัติ	พิพัฒนผล

ให้ร่ำรวย โภคทรัพย์ ไม่อับจน
ในที่สุด หลุดพ้น ทุกข์ทั้งปวง
รักษาศีล บริสุทธิ จะผุดผาด
ทุกภพชาติ เรืองโรจน์ งามโชติช่วง
อนามัย สุขภาพ ลาภทั้งปวง
มีหวังล่วง จากทุกข์ สุขสำราญ
ผลเจริญ ภาวนา ท่านว่าไว้
มีหวังได้ ปัญญา มหาศาล
สติสัม ปะชัญญะ อุปการ
จะโอฬาร เลิศล้น พ้นรำพัน
มีหวังพ้น จากทุกข์ พบสุขยิ่ง
บรรลุสิ่ง อมตะ เกษมสันต์
ผู้ใดไม่ ให้ทาน หว่านพืชพันธุ์
ไม่ตั้งมั่น อยู่ในศีล แล้วสิ้นดี
ไม่เจริญ ภาวนา หาสงบ
หมดหวังพบ ที่พึ่ง ซึ่งสุขขี
จะทนทุกข์ นานนับ ทับทวี
เสียผลที่ ได้เกิด กำเนิดมา
เป็นมนุษย์ พบพุท ธโอวาท
ปวงนักปราชญ์ มีแต่ค่อน คาระหา
มีแต่เวียน เกิดตาย วายชีวา
อยู่ในสา ครโลก รับโศกเอย

อันไม้ดีมีประโยชน์ทั้งสดแห้ง
ถึงเปลี่ยนแปลงเป็นขี้เถ้าเขายังใช้
สัตว์ที่ดีมีคุณก็อุ่นใจ
ย่อมใช้ได้ทั้งกระดูกเป็นหยูกยา
ส่วนคนชั่วตัวจัญไรนี้ใช้ยาก
ถึงตายซากแสนจัญไรยิ่งไร้ค่า
ส่วนคนดีมีชำนาญชาญวิชา
มีอุตสาหะสร้างทานการที่ดี
พร้อมยังมีศีลธรรมประจำด้วย
ถึงเขาม้วยชีพวายตายเป็นผี
ยังมีลายถ่ายลอยร้อยทวี
ให้คนดีได้รับประโยชน์โชติช่วง เอย

อุทัสสะคาถา

(ตั้งนะโม ๓ จบ)

ไหว้นมัสการ พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ แก้วสามประการ เป็นมหาวิเศษยิ่ง พระคาถา ๑๔ บทนี้ ผู้ใดหมั่นภาวนา จะจำเริญ ด้วยเกียรติยศ รักษาสิริสมบัติ บังเกิดธนลาภ ประสิทธิชัย ชนะตบะเดชะ สติมงคล ศัตรูพินาศ และเทพยดาคุ้มครองรักษา ครั้นเมื่อถึงกาลดับขันธ์จะได้ผ่านสวรรค์เทวโลกจะได้โลกทิพย์ทั้งใน

โลกมนุษย์และโลกหน้า แม้จะได้ไปเกิดที่ใดๆ ก็ตาม จะได้เป็นใหญ่กว่าคนทั้งหลาย

๑. ปะโชตา ธัมมะภา โหตุ โชตะวะโร สุตาวะโหตาวะริ โยสุวะพาตา ธะโรโยโตจะสุสัมมา

๒. โตโนชิโย โยชิโนโต โนทาตุโส โสตุทาโน ชิตุโนมะ มะโนตุชิ โยโสมะมะติ ติมะโยโส

๓. นะมามิตัง นะระระวัง นะเยหิสะ นะรามะรังเนตาวาฆะรัง ปะระติรัง นิพพุโต สัพพิโยปะรัง

๔. โนธิโนมุนิโนมะโน โนมะโนธะมะโนธิโน โนธิโนถะกะมาเตโน โนเตมาโนธิโน

๕. กะรุณาธิกะจิตตัตโถ กะตัตโถสะถะธัมมะโตกะตะนะเมกะ พุทธัสสะ กะตันชุลิง กะโรมะหัง

๖. มะโนชิโต มะโตชิโน มะโตภิโต มะโนภิโต มะโนธิโร มะโนธิโน มะโรตะโน มะโนตะโร

๗. นะมามิถัง วะระทังวะรานัง อะโนมะเกหา ภินะตังภะวัคตัง กุมธะนาทัง วะระทังวะรานัง อะโนมะเกหาภินะตังภะวัคตัง

๘. โยโพธิปัตโต วะระโทวะรานัง เทวาติเทโวภิตะมาระนาโส โยโพธิปัตโต สะระโสมะรานัง โยวาทะเทตัง ภินะมามิกานัง

๙. โยเทติเทวะ เทโวตัง มัคตังโนคะตัง นะถังคะโต นะมามิตัง ระหะมังตัง โนโสปาเสติทาโก

๑๐. นะมามิพุทธัง ตะมะหังธิโยธิโย นะมามิธัมมังตะมะหังธิโยธิโย นะมามิสังฆังตะมะหังริโยริโย นะมามิติคะลัง ตะมะหังภิโยภิโย

๑๑. นะยะสะนายะโกปะชามะพุเชภา นะรามะภะมะหาติ พุทธานะโพมะ นะยะสะนายะโกชิโน วิมะโสวิโมมะโก

๑๒. มุนิโนวะฒะนะตายะ ปะโพเธตุปะชาปะชัง มุนิโนวะฒะนะตายะ ปะโพเธตุปะชาปะชัง

๑๓. สิริกิระณะ กิระโนภา สะปาทังทะวะมัคตัง สิริกิระณะ ภิมานังมามันตังวิธังสัง สิริกิระณะ นิตังเก เกตุเมกังติโลเก สิริกิระณะ ถะวัคตังถะนาถังนะมามิ

๑๔. ติโลถะมัคตา หะนะถังมะตังนะโย สัมพะทะโยมะหะสะยะ ปะธังสะยิ ติโลถะมัคตา หะนะโถ มะตังนะโยปัตเตนิพพานนะ มุรังปะเวสะโย

พระคาถาป้องกันภัยทั้งสิบทิศ

บูระพารัสสะมิง พระพุทธะคุณัง บูระพารัสมิง พระธัมเมตัง บูระพารัสมิง พระสังฆานัง, ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์

สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อาคะเนรัสสะมิง พระพุทธะคุณัง อาคะเนรัสมิง พระธัมเมตัง อาคะเนรัสมิง พระสังฆานัง, ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

ทักษิณรัสสะมิง พระพุทธะคุณัง ทักษิณรัสมิง พระธัมเมตัง ทักษิณรัสมิง พระสังฆานัง, ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

หรดีรัสสะมิง พระพุทธะคุณัง หรดีรัสมิง พระธัมเมตัง หรดีรัสมิง พระสังฆานัง, ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

ปัจจิมรัสสะมิง พระพุทธะคุณัง ปัจจิมรัสมิง พระธัมเมตัง ปัจจิมรัสมิง พระสังฆานัง, ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

พายัพรัสสะมิง พระพุทธะคุณัง พายัพรัสมิง พระธัมเมตัง พายัพรัสมิง พระสังฆานัง, ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์

สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อุดรรัสสะมิง พระพุทธะคุณัง อุดรรัสมิง พระธัมเมตัง อุดรรัสมิง พระสังฆานัง, ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อิสานรัสสะมิง พระพุทธะคุณัง อิสานรัสมิง พระธัมเมตัง อิสานรัสมิง พระสังฆานัง, ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

ปฐวีรัสสะมิง พระพุทธะคุณัง ปฐวีรัสมิง พระธัมเมตัง ปฐวีรัสมิง พระสังฆานัง, ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อากาสรัสสะมิง พระพุทธะคุณัง อากาสรัสมิง พระธัมเมตัง อากาสรัสมิง พระสังฆานัง, ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

(พระคาถานี้ คนโบราณถือว่า ถ้าได้สวดประจำจะทำให้มีอายุ วรรณะ สุขะ พละ มีอายุยืนวรรณะผ่องใส มีความสุขกายสุขใจ มีพละ

กำลัง ขจัดปัดเป่าสรรพเสนียดจัญไรได้ทุกอย่างอันจะมีมาทั้งแปดทิศ พร้อมกับเป็นการสะเดาะเคราะห์ทำให้ศัตรูหมู่มารพ่ายแพ้)

ยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎก

(ต้นฉบับเดิม)

เปิดกรุได้ที่เมืองสวรรคโลก มีคำกล่าวในหนังสือนำว่า ผู้ใดมีไว้ประจำบ้านเรือนมีอานิสงส์ยิ่งกว่าได้สร้างพระเจดีย์ทองคำสูงเทียมเทวโลกและป้องกันภยันตรายต่าง ๆ ทำมาหากินเจริญฯ

หนังสือ
ยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎก

ผู้ใดได้สร้างยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎกนี้เป็นธรรมทาน และมีไว้สวดมนต์สักการะบูชา จะเกิดผลานิสงส์สุดที่จะพรรณนาให้ทั่วถึงได้ เป็นมหากุศลอันยิ่งใหญ่ จะมีความสุขศิริสวัสดิ์เจริญต่อไปทั้งปัจจุบันกาลและอนาคต ภายภาคหน้าตลอดบุตรหลานสืบไป ด้วยอำนาจของความเคารพในพระคาถานี้

ประวัติกล่าวไว้ต้นฉบับเดิมว่า

หนังสือยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎกนี้มีคำกล่าวไว้ในหนังสือนำว่าเป็นพุทธมนต์อันศักดิ์สิทธิ์ ถ้าผู้ใดได้สวดมนต์ภาวนาทุกเช้าค่ำแล้ว

เป็นการบูชารำลึกถึงพระพุทธเจ้า ผู้นั้นจะไม่ไปตกอบายภูมิ แม้ได้บูชาไว้กับบ้านเรือนก็ป้องกันอันตรายต่าง ๆ จะภาวนาพระคาถาอื่น ๆ สัก ๑๐๐ ปี อานิสงส์ก็ไม่สูงเท่าภาวนาพระคาถานี้ครั้งหนึ่ง ถึงแม้ว่าอินทร์พรหม ยมยักษ์ ที่มีอิทธิฤทธิ์ จะเนรมิตแผ่นอิฐเป็นทองคำก่อเป็นพระเจดีย์ ตั้งแต่มนุษยโลกสูงขึ้นไปจนถึงพรหมโลก อานิสงส์ก็ยังไม่เท่าภาวนายอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎกนี้ และมีคำอธิบายคุณความดีไว้ในต้นฉบับเดิมนั้นอีกนานานัปการฯ

ต้นฉบับเดิมเปิดกรุได้ที่เมืองสวรรคโลก จารเป็นอักษรขอมจารึกไว้ในใบลาน โบราณาจารย์จึงได้แปลเป็นอักษรไทย หลวงธรรมาธิกรณ์ (พระภิกษุแสง) ได้มาแต่พระแท่นศิลาอาสน์มณฑลพิษณุโลก

ยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎกนี้ ถ้าผู้ใดบริจาคทรัพย์ สร้างถวายพระภิกษุสงฆ์สามเณร ญาติ-มิตรสหาย หรือสวดจนครบ ๗ วัน ครบอายุปัจจุบันของตนจะบังเกิดโชคลาภ ทำมาค้าขายเจริญรุ่งเรือง จะพ้นเคราะห์ปราศจากทุกข์โศกโรคภัย และภัยพิบัติทั้งปวงฯ

ผู้ใดตั้งจิตเจริญภาวนายอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎกวันละสามจบ จะไม่มีบาปกรรม ทำสิ่งใดจะได้สมความปรารถนา สวดวันละเจ็ดจบกระดูกลอยน้ำได้

(ของเก่า)

ยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎก

(ฉบับเดิม)

๑. อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง วะตะ โส ภะคะวา.

อิติปิ โส ภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ วะตะ โส ภะคะวา.

อิติปิ โส ภะคะวา วิชชาจะระณะสัมปันโน วะตะ โส ภะคะวา.

อิติปิ โส ภะคะวา สุคะโต วะตะ โส ภะคะวา.

อิติปิ โส ภะคะวา โลกะวิทู วะตะ โส ภะคะวา.

อะระหันตัง สะระณัง คัจฉามิ.

อะระหันตัง สิระสา นะมามิ.

สัมมาสัมพุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

สัมมาสัมพุทธัง สิระสา นะมามิ.

วิชชาจะระณะสัมปันนัง สะระณัง คัจฉามิ.

วิชชาจะระณะสัมปันนัง สิระสา นะมามิ.

สุคะตัง สะระณัง คัจฉามิ.

สุคะตัง สิระสา นะมามิ.

โลกะวิทัง สะระณัง คัจฉามิ.

โลกะวิทัง สิระสา นะมามิ.

๒. อิติปิ โส ภะคะวา อะนุตตะโร วะตะ โส ภะคะวา.

อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะทัมมะสาระถิ วะตะ โส ภะคะวา.

อิติปิ โส ภะคะวา สัตถา เทวะมะนุสสานัง วะตะ โส ภะคะวา.

อิติปิ โส ภะคะวา พุทโธ วะตะ โส ภะคะวา.

อะนุตตะรัง สะระณัง คัจฉามิ.

อะนุตตะรัง สิระสา นะมามิ.

ปุริสะทัมมะสาระถิ สะระณัง คัจฉามิ.

ปุริสะทัมมะสาระถิ สิระสา นะมามิ.

สัตถา เทวะมะนุสสานัง สะระณัง คัจฉามิ.

สัตถา เทวะมะนุสสานัง สิระสา นะมามิ.

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

พุทธัง สิระสา นะมามิ. อิติปิ โส ภะคะวาฯ

๓. อิติปิ โส ภะคะวา รูปะขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา เวทะนาขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สัญญาขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะ สัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา สังขาระขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะ สัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา วิญญาณะขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะ สัมปันโน.

๔. อิติปิ โส ภะคะวา ปะฐะวี ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา อาโป ธาตุ สะมาธิ ญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา เตโช ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา วาโย ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา อากาสะ ธาตุสะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา วิญญาณะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา จักกะวาฬะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโนฯ

๕. อิติปิ โส ภะคะวา จาตุมมะหาราชิกา ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา ตาวะติงสา ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา ยามา ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา ตุสิตา ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา นิมมานะระตี ธาตุสะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี ธาตุสะมา ธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา กามาวะจะระ ธาตุสะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา รูปาวะจะระ ธาตุสะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา อะรูปาวะจะระธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา โลกุตตะระ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

๖. อิติปิ โส ภะคะวา ปะฐะมะฌานะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา ทุติยะฌานะ ธาตุสะมาธิญาณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ตะติยะฌานะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา จะตุตถะฌานะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจะมะฌานะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

๗. อิติปิ โส ภะคะวา อากาสาณัญจายะตะนะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา วิญญาณัญจายะตะนะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา อากิญจัญญายะตะนะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา เนวะสัญญานาสัญญายะตะนะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

๘. อิติปิ โส ภะคะวา โสตาปัตติมัคคะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา สะกิทาคามิมัคคะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา อะนาคามิมัคคะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัตตะมัคคะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา โสตาปัตติผะละ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา สะกิทาคามิผะละ ธาตุ สะมาธิ ญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา อะนาคามิผะละ ธาตุ สะมาธิ ญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัตตะผะละ ธาตุ สะมาธิ ญาณะสัมปันโน.

๙. กุสะลาธัมมา อิติปิ โส ภะคะวา อะอา ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ชัมภูทีปัญจะ อิสสะโร กุสลา ธัมมา นะโมพุทธายะ นะโมธัมมายะ นะโมสังฆายะ ปัญจะ พุทธานะมามิหัง อาปามะจุปะ ทีมะสังอังขุ สังวิธาปุกะ ยะปะ อุปะสะชะสะเห ปาสายะโสฯ

โสโสสะสะ อะอะอะอะนิ เตชะสุเนมะภูจะนาวิเว อะสังวิสุโล ปะพุภะอิสะวาสุ, สุสะวาอิ, กุสะลาธัมมา จิตติวิอัตถิ.

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง อะอายาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ สาโพธิปัญจะ อิสสะโร ธัมมา. กุสะลาธัมมา นันทะวิวังโก อิติสัมมาสัมพุทโธ สุคะลาโน ยาวะชีวังพุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

๑๐. จาตุมมะหาราชิกา อิสสะโร กุสะลาธัมมา อิติ วิชชาจะระณะสัมปันโน อุอุยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตาวะติงสา อิสสะโร กุสะลาธัมมานันทะปัญจะ สุคะโต โลกะวิทู มะหาเอโอ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ยามา อิสสะโร กุสะลาธัมมา พรหมาสัททะ ปัญจะ สัตตะ สัตตาปาระมี อะนุตตะโร ยะมะกะขะ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตุสิตา อิสสะโร กุสะลาธัมมา ปุยะปะกะ ปุริสะทัม มะสาระถิ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

นิมมานะระตี อิสสะโร กุสะลาธัมมา เหตุโปวะ สัตถา เทวะมะนุสสานังตะถา ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี อิสสะโร กุสะลาธัมมา สังขาระขันโธ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ พุทธะปะผะ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

พรหมา อิสสะโร กุสะลาธัมมา นัตถิปัจจะยา วินะ ปัญจะ ภะคะวะตา ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิฯ

๑๑. นะโมพุทธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโมสังฆัสสะ พุทธิลาโภกะลา กะระกะนา เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สวาหายะ.

นะโมพุทธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโมสังฆัสสะ วิตติ วิตติ วิตติ มิตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ วัตติ วัตติ มะยะสุ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะ.

อินทะสาวัง มะหาอินทะสาวัง พรหมสาวัง มะหาพรหมสาวัง จักกะวัตติสาวัง มะหาจักกะวัตติสาวัง เทวาสาวัง มะหาเทวาสาวัง อิสีสาวัง มะหาอิสีสาวัง มุนีสาวัง มะหามุนีสาวัง สัปปุริสะสาวัง มะหาสัปปุริสะสาวัง พุทธะสาวัง ปัจเจกะพุทธะสาวัง อะระหัตตะสาวัง สัพพะสิทธิวิชชาธาระณังสาวัง สัพพะโลกา อิริยานังสาวัง เอเต นะสัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ.

สาวัง คุณัง วะชะ พะลัง เตชัง วิริยัง สิทธิกัมมัง นิพพานัง โมกขังคุยหะกัง ทานัง สีลัง ปัญญา นิกขัง ปุญญัง ภาคะยัง ตัปปัง สุขัง สิริ รูปัง จะตุวีสะติเทสะนัง เอเตนะสัจเจนะสุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะฯ

๑๒. นะโมพุทธัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโม อิติปิ โส ภะคะวา.

นะโมธัมมัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโม สวากขาโต ภะคะวะตาธัมโม.

นะโมสังฆัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธวิญญาณะขันโธ

นะโม สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ วาหะ ปะริตตัง.

นะโมพุทธายะ มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา ยาวะตัสสะ หาโยโมนะ อุอะมะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา อุอะมะอะ วันทา นะโมพุทธายะ นะอะกะติ นิสะระณะ อาระปะขุทธัง มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตาฯ

วิปัสสิต

สัพพะทุกขา สัพพะภะยา สัพพะโรคา วินาสสันตุ

กรวดน้ำ

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ ด้วยเดชะ ผลบุญแห่งข้าพเจ้าได้สร้าง และสวดยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ ขอให้ค้ำชูอุดหนุนคุณบิดามารดา พระมหากษัตริย์ ผู้มีพระคุณ ญาติกา ครูอุปัชฌาย์อาจารย์เจ้ากรรมนายเวร และมิตรรักสนิท เพื่อนสาราสัตว์น้อยใหญ่ พระภูมิเจ้าที่เจ้ากรุงพาลี แม่พระธรณี แม่พระคงคา แม่พระโพสพ พญายมราชนายนิริยบาล ท้าวจตุโลกบาลทั้งสี่ ศิริพุทธอำมาตย์ ชั้นจาตุมหาราชิกาเบื้องบนสูงสุดจนถึงภวัคคะพรหม และเบื้องล่างต่ำสุด ตั้งแต่โลกันตะมหานรก และอเวจีขึ้นมา จนถึงโลกมนุษย์ สุดรอบขอบจักรวาลอนันตจักรวาล คุณพระศรีรัตนตรัย และเทพยดาทั้งหลาย ตลอดทั้ง

อินทร์ พรหม ยมยักษ์ คนธรรพ์ นาคา พระเพลิง พระพาย พระพิรุณ ท่านทั้งหลายที่ต้องทุกข์ขอให้พ้นจากทุกข์ ท่านทั้งหลายที่ได้สุข ขอให้ได้สุขยิ่ง ๆขึ้นไป ด้วยเดชะผลบุญแห่งข้าพเจ้าอุทิศให้ไปนี้ จงเป็นอุปนิสัยปัจจัยให้ถึงพระนิพพานในปัจจุบัน และอนาคตกาลเบื้องหน้าโน้นเทอญฯ

พุทธังอนันตัง ธัมมังจักรวาลัง
สังฆังนิพพานนัง ปัจจโยโหนตุ

อันทานศีลภาวนาอย่าเลยละ

อุตสาหะสืบสร้างทางสวรรค์
นิสัยส่งคงนิพพานไม่นานครัน
เกษมสันต์แสนสุขสิ้นทุกข์ภัย

อานิสงส์การสวดและภาวนา ยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎก

ยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎกเป็นพุทธมนต์อันศักดิ์สิทธิ์ไว้สำหรับสวดและภาวนาทุกเช้าเย็น เพื่อความสวัสดี เป็นศิริมงคลแก่ผู้สาธยายอันเป็นบ่อเกิดมหาเตชัง มีเดชมาก มหานุภารัง มีอานุภาพมาก และมีลาภยศสุขสรรเสริญ ปราศจากทุกข์โศกโรคภัย อุปัทอันตราย และความพินาศทั้งปวง ตลอดทั้งหมู่มารร้าย และศัตรูคู่อาฆาตไม่อาจแพ้วพาลได้

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง เป็นต้น ถ้าสาธยายหรือภาวนาแล้วจะนำมาซึ่งลาภยศ สุขสรรเสริญและปราศจากอันตรายทั้งปวง ตลอดทั้งเป็นการระลึกถึงคุณพระพุทธเจ้าเป็นการเจริญพระพุทธานุสติกัมมัฏฐาน เป็นแดนเกิดของสมาธิอีกด้วย

อะระหันตัง สะระณัง คัจฉามิ เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนาแล้ว เป็นการมอบกายถวายชีวิตไว้กับองค์พระพุทธเจ้า หรือเอาองค์พระพุทธเจ้าเป็นตาข่ายเพชรคอยปกป้องคุ้มครองรักษาชีวิตให้ปราศจากเวรภัย

อิติปิโส ภะคะวา รูปะขันโธ เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนาแล้ว ขออาราธนาบารมีธรรมของพระพุทธองค์สิงสถิตในเบญจขันธ์ของเราเพื่อให้เกิดพระไตรลักษณญาณอันเป็นทางของพระนิพพานสืบต่อไป

อิติปิโส ภะคะวา ปะฐะวีธาตุสะมาธิญาณะสัมปันโน เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนา ขออำนาจสมาธิญาณของพระพุทธองค์เป็นไปในธาตุ ในจักรวาลในเทวโลก หรือในกามาวจรภูมิ รูปาวจรภูมิ อรูปาวจรภูมิและในโลกุตรภูมิขอจงมาบังเกิดในขันธ์สันดานของข้าพเจ้า หรือเรียกว่าเป็นการเจริญสมถภาวนาอันเป็นบ่อเกิดแห่งรูปฌาน อรูปฌาน อภิญญา เป็นการเจริญวิปัสสนา อันเป็นบ่อเกิดแห่งมรรคผลนิพพาน ย่อมเป็นการหลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวง

กุสลาธัมมา อิติปิโส ภะคะวา เป็นต้น เป็นการสาธยายหัวใจพระวินัยปิฎก พระสุตตันตปิฎก พระอภิธรรมปิฎก และเป็นหัวใจพระเจ้า

๕๐๐ ชาติ พระเจ้า ๑๐ ชาติและหัวใจ อิติปิโส ตลอดทั้งหัวใจอื่นๆ อีกเป็นจำนวนมาก เมื่อภาวนาแล้วจะนำลาภ ยศฐาบรรดาศักดิ์ ทั้ง อายุ วรรณะ สุขะ พละ และจะป้องกันสรรพภัยต่างๆ เพื่อให้เกิดความสวัสดิ์มงคลแก่ตนและบุตรหลานสืบไป

อินทะสาวังมหาอินทะสาวัง เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนาแล้ว มีทั้งอำนาจ ตบะ เดชะ ความสุขความเจริญรุ่งเรืองทุกประการ

พระอริยสงฆ์เจ้าทั้งหลายต่างก็กล่าวเน้นว่า พระพุทธศาสนาเป็นของจริงแท้ที่เรายึดมั่นเป็นหลักชัยแห่งชีวิตได้ ยิ่งมีการปฏิบัติธรรมทั้งทาน ศีล ภาวนาสม่ำเสมอ ความสุขความเจริญเกิดขึ้นแก่ตนแน่อย่าสงสัย การรวยทรัพย์สินเงินทองไม่ได้ก่ออานิสงส์ ได้เท่ากับรวยบุญรวยกุศล ซึ่งจะบังเกิดความสุขความเจริญในปัจจุบัน และตามติดวิญญาณไปทุกภพทุกชาติด้วย

ฉะนั้นชาวพุทธทั้งหลาย จงเจริญภาวนา ยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎกทุกเช้าค่ำทุกวันเถิด จะบังเกิดความสวัสดิ์มงคลแก่ตนและครอบครัว ให้มีความร่มเย็นเป็นสุขโดยทั่วหน้า

คาถาป้องกันภัย

ฆะเฏสิ ฆะเฏสิ กิงการะณา ฆะเฏสิ
อะหังปิ ตัง ชานามิ ชานามิ.

ให้ภาวนาก่อนนอน หรือเมื่อเดินทาง จะป้องกันภัยพิบัติทั้งปวงได้ชงัดนักแล

พระคาถาชินบัญชร

ของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี) วัดระฆังโฆสิตาราม ธนบุรี

(ตั้งนะโม ๓ จบ)

๑

ชะยาสะนาคะตา พุทธา เชตะวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา.

๒

ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา.

๓

สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร.

๔

หะทะเย เม อะนุรุทโธ สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก.

๕

ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหุโล
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก.

๖

เกสะโต ปิฏฐิภาคัสมัง สุริโย วะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว.

๗

กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง ปะติฏฐาสิ คุณากะโร.

๘

ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลี นันทะสีวะลี
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะลาเฏ ติละกา มะมะ.

๙

เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ อังคะมังเคสุ สัณฐิตา.

๑๐

ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง.

๑๑

ขันธะโมระปะริตตัญจะ	อาฏานาฏิยะสุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ	เสสา ปาการะสัณฐิตา.

๑๒

ชินาณาวะระสังยุตตา	สัตตะปาการะลังกะตา
วาตะปิตตาทิสัญชาตา	พาหิรัชฌัตตุปัททะวา.

๑๓

อะเสสา วินะยัง ยันตุ	อะนันตะชินะเตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ	สะทา สัมพุทธะปัญชะเร.

๑๔

ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ	วิหะรันตัง มะฮี* ตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ	เต มะหาปุริสาสะภา.

๑๕

อิจเจวะมันโต	สุคุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ	ชิตุปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ	ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ	ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาลิโต	จะรามิ ชินะปัญชะเรติ.

---

* *มะหีตะเล บาลีออกเสียงเป็น มะฮีตะเล*

คำแปล

พระคาถาชินบัญชร

๑. พระพุทธเจ้าและพระนราสภาทั้งหลายผู้ประทับนั่งแล้วบนชัยบัลลังก์ ทรงพิชิตพระยามาราธิราชผู้พรั่งพร้อมด้วยเสนาราชพาหนะแล้ว เสวยอมตรส คือ อริยสัจธรรมทั้งสี่ประการ เป็นผู้นำสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้นจากกิเลสและกองทุกข์

๒. มี ๒๘ พระองค์ คือ พระผู้ทรงพระนามว่า ตัณหังกรเป็นอาทิ พระพุทธเจ้าผู้จอมมุนีทั้งหมดนั้น

๓. ข้าพระพุทธเจ้าขออัญเชิญมาประดิษฐานเหนือเศียรเกล้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประดิษฐานอยู่บนศีรษะ พระธรรมอยู่ที่ดวงตาทั้งสองพระสงฆ์เป็นอากรบ่อเกิดแห่งสรรพคุณอยู่ที่อก

๔. พระอนุรุทธะอยู่ที่ใจ พระสารีบุตรอยู่เบื้องขวาพระโมคคัลลานะอยู่เบื้องซ้าย พระอัญญาโกณฑัญญะอยู่เบื้องหลัง

๕. พระอานนท์กับพระราหุลอยู่หูขวา พระกัสสปะกับพระมหานามะอยู่ที่หูซ้าย

๖. มุนีผู้ประเสริฐ คือ พระโสภิตะผู้สมบูรณ์ด้วยสิริดังพระอาทิตย์ส่องแสงอยู่ที่ทุกเส้นขน ตลอดร่างทั้งข้างหน้าและข้างหลัง

๗. พระเถระกุมารกัสสปะผู้แสวงบุญทรงคุณอันวิเศษ มีวาทะอันวิจิตรไพเราะอยู่ปากเป็นประจำ

๘. พระปุณณะ พระอังคุลิมาล พระอุบาลี พระนันทะ และพระสีวลี พระเถระทั้ง ๕ นี้ จงปรากฏเกิดเป็นกระแจะจุณเจิมที่หน้าผาก

๙. ส่วนพระอสีติมหาเถระที่เหลือ ผู้มีชัยและเป็นพระโอรสเป็นพระสาวกของพระพุทธเจ้าผู้ทรงชัย แต่ละองค์ล้วนรุ่งเรืองไพโรจน์ด้วยเดชแห่งศีลให้ดำรงอยู่ทั่วอวัยวะน้อยใหญ่

๑๐. พระรัตนสูตรอยู่เบื้องหน้า พระเมตตาสูตรอยู่เบื้องขวา พระอังคุลิมาลปริตรอยู่เบื้องซ้ายพระธชัคคะสูตรอยู่เบื้องหลัง

๑๑. พระขันธปริตร พระโมรปริตร และพระอาฏานาฏิยสูตร เป็นเครื่องกางกั้นดุจหลังคาอยู่บนนภากาศ

๑๒. อนึ่งพระชินเจ้าทั้งหลายนอกที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ผู้ประกอบพร้อมด้วยกำลังนานาชนิดมีศีลาทิคุณอันมั่นคง คือสัตตะปราการเป็นอาภรณ์มาตั้งล้อมเป็นกำแพงคุ้มครองเจ็ดชั้น

๑๓. ด้วยเดชานุภาพแห่งพระอนันตชินเจ้าไม่ว่าจะทำกิจการใด ๆ เมื่อข้าพระพุทธเจ้าอาศัยอยู่ในพระบัญชรแวดวงกรงล้อมแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอโรคอุปัทวะทุกข์ทั้งภายนอกและภายในอันเกิดแต่โรคร้าย คือ โรคลมและโรคดีเป็นต้น เป็นสมุฏฐานจงกำจัดให้พินาศไปอย่าได้เหลือ

๑๔. ขอพระมหาบุรุษผู้ทรงพระคุณอันล้ำเลิศทั้งปวงนั้น จงอภิบาลข้าพระพุทธเจ้า ผู้อยู่ในภาคพื้นท่ามกลางพระชินบัญชร ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการคุ้มครองปกปักรักษาภายในเป็นอันดีฉะนี้แล

๑๕. ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการอภิบาลด้วยคุณานุภาพแห่งสัทธรรม จึงชนะเสียได้ซึ่งอุปัทวอันตรายใด ๆ ด้วยอานุภาพแห่งพระชินะพุทธเจ้า ชนะข้าศึกศัตรูด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม ชนะอันตรายทั้งปวงด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ ขอข้าพระพุทธเจ้า จงได้ปฏิบัติ และรักษาดำเนินไปโดยสวัสดีเป็นนิจนิรันดรเทอญฯ

อานิสงส์ชินบัญชร

พระคาถาชินบัญชรนี้เป็นคาถาที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนัก ตกทอดมาจากลังกา เจ้าประคุณสมเด็จฯ ค้นพบในคัมภีร์โบราณได้ดัดแปลงแก้ไขแต่งเติมให้ดีขึ้นเป็นเอกลักษณ์พิเศษ ได้เนื้อถ้อยกระทงความสมบูรณ์ แปลออกมาแล้วมีแต่สิ่งศิริมงคลแก่ผู้สวดภาวนาทุกประการ

พระคาถานี้เป็นการอัญเชิญพระพุทธานุภาพแห่งพระบรมศาสดาสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระพุทธเจ้าที่ได้เคยมาตรัสรู้ก่อนหน้านั้น จากนั้นเป็นการอัญเชิญพระอรหันต์ขีณาสพ อันสำเร็จคุณธรรมวิเศษแต่ละองค์ไม่เหมือนกัน นอกนั้นยังอัญเชิญพระสูตรต่าง ๆ อันโบราณาจารย์เจ้าถือว่า เป็นพระพุทธมนต์อันวิเศษแต่ละสูตรมาร่วมกันสอดคล้องเป็นกำแพงแก้วคุ้มกัน ตั้งแต่กระหม่อมจอมขวัญของผู้ภาวนาพระคาถาลงมาจนล้อมรอบตัว จนกระทั่งหาช่องโหว่ให้อันตรายสอดแทรกเข้ามามิได้

อานุภาพแห่งพระคาถาชินบัญชร

ผู้ใดได้สวดภาวนาพระคาถาชินบัญชรนี้ เป็นประจำอยู่สม่ำเสมอ จะทำให้เกิดความศิริมงคลสมบูรณ์พูนผล ศัตรูหมู่พาลไม่กล้ากล้ำกลาย ไปทางใดย่อมเกิดเมตตามหานิยม เกิดลาภผลพูนทวี ขจัดภัยจากภูตผีปีศาจ ตลอดจนคุณไสยต่าง ๆ ทำน้ำมนต์รดแก้วิกลจริตแก้สรรพโรคภัยหายสิ้น เป็นศิริมงคลแก่ชีวิต มีคุณานุภาพตามแต่จะปรารถนา ดังคำโบราณว่า "ฝอยท่วมหลังช้าง" จะเดินทางไปที่ใด สวด ๑๐ จบ แล้วอธิษฐานจะสำเร็จสมดังใจ

การเริ่มต้นและวิธีสวด

การเริ่มต้นสวดภาวนาให้หาวันดี คือ วันพฤหัสบดีเป็นวันเริ่มต้น โดยน้อมนำดอกไม้ ธูปเทียน ถวายบูชาคุณพระศรีรัตนตรัยและดวงพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าประคุณสมเด็จฯ ถ้าไปที่วัดระฆังได้ก็ยิ่งดี ถ้าไปไม่ได้ก็ให้ระลึกถึงท่านและหันหน้าไปทางวัดระฆังก็ใช้ได้ เมื่อบูชาพระรัตนตรัยและดวงวิญญาณของเจ้าประคุณสมเด็จแล้ว จึงเริ่มต้นสวด โดยอ่านตามบทให้ได้ ๑ จบ ก็เป็นอันเสร็จพิธีเริ่มต้น

พระรัตนตรัย ๓ ชั้น

๑. โตเสนโต วะระธัมเมนะ โตสัฏฐาเน สิเว วะเร โตสัง อะกาสิ ชันตูนัง โตสะจิตตัง นะมามิหัง. (ห้องพระพุทธคุณ) เมตตามหานิยมประเสริฐนัก

๒.โตเสนโต สัพพะสัตตานัง โตเสติ ธัมมะเทสะนัง โตสะจิตตัง สะมิชฌันตัง โตสิตันตัง นะมามิหัง. (ห้องพระธรรมคุณ)

๓. โตเสนโต เทวะมะนุสเส โตเสนโต ธัมมะเทสะยิ โตเสติ ทุฏฐะจิตเตปิ โตเสนตันตัง นะมามิหัง.

ภาวนาทุกคืนวัน ย่อมอยู่เย็นเป็นสุข แคล้วคลาดปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง สร้างเมตตามหานิยมดีนักแล

คาถาบูชาพระสมเด็จ

ปุตตะกาโมละเภปุตตัง ธะนะกาโมละเภธะนัง
อัตถิกาเยกายะญายะ เทวานังปิยะตังสุตตะวา.

ลาภผล โภคทรัพย์ดีนักแล

คาถาอาราธนาพระสมเด็จ

โตเสนโต วะระธัมเมนะ โตสัฏฐาเน สิเว วะเร
โตสัง อะกาสิ ชันตูนัง โตสะจิตตัง นะมามิหัง.

เมตตามหานิยมประเสริฐนัก

พระคาถาของหลวงพ่อปาน

วัดบางนมโค อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คาถาเสริมทรัพย์

ตั้งนะโม ๓ จบ

พุทธะ มะอะอุ นะโมพุทธายะ (ว่า ๑ จบ) วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สะวาโหม.

ใช้สวดภาวนาก่อนนอน ๓ จบ ตื่นนอนเช้า ๓ จบ เวลาใส่บาตรจบขันข้าว ๑ จบ แล้วให้ระลึกถึงพระรัตนตรัยและพระปัจเจกโพธิอย่าได้เว้น นอกนั้นว่างเมื่อไรท่องเมื่อนั้น จะบังเกิดโภคทรัพย์มากมาย

คาถามหาลาภ

นะมามีมา มะหาลาภา อิติพุทธัสสะ สุวัณณังวา ระชะตังวา มะณีวา ธะนังวา พีชังวา อัตถังวา ปัตถังวา เอหิ เอหิ อาคัจเฉยยะ อิติมีมา นะมามิหัง.

ให้สวดภาวนาก่อนนอน ๓ จบ และตื่นนอนเช้า ๓ จบ เป็นการเรียกทรัพย์เรียกลาภ

คาถามหาพิทักษ์

จิตติ วิตัง นะกรึง คะรัง.

ใช้ภาวนาขณะใส่กุญแจ ปิดหีบ ปิดตู้ ปิดประตูหน้าต่าง ๆ

พระคาถา ๓ บทนี้ เป็นคาถาที่ศักดิ์สิทธิ์มาก หากผู้ใดนำไปใช้จะเกิดโชคลาภมั่งมีเงินทองอย่างมหัศจรรย์

คาถามหาอำนาจ (หลวงพ่อปาน)

เอวัง ราชะสีโห มะหานาทัง สีหะนาทะกัง สีหะนะเมสีละเตเชนะ นามะ ราชะสีโห, อิทธิฤทธิ์ พระพุทธังรักษา สารพัดศัตรู **อะปะราชะยัง,** อิทธิฤทธิ์ พระธัมมัง รักษา สารพัดศัตรู **อะปะราชะยัง,** อิทธิฤทธิ์ พระสังฆัง รักษา สารพัดศัตรู **อะปะราชะยัง.**

ใช้เสกน้ำล้างหน้าทุกเช้า จะมีอำนาจคนยำเกรงศัตรูพ่ายแพ้

คาถาอิทธิฤทธิ์ (หลวงพ่อปาน)

พุทโธ พุทธัง นะกันตัง อะระหังพุทโธ นะโมพุทธายะ

เป็นคาถาป้องกันตัว เมื่อเผชิญหน้ากับศัตรูที่มีศาสตราวุธร้ายแรงทุกชนิดทั้งมีดไม้ปืนหรือระเบิดให้ภาวนาดังนี้

"อุทธัง อัทโธ นะโมพุทธายะ"

คาถาบูชาเงิน (ของเก่า)

อิติบูชาจะมหาราชา สัพพะเสน่ห์หา อะระหังสัมมาสัมพุทโธมามา ยาตตรายามดี วันชัยมารศรี สวัสดีลาโภนะโมพุทธายะ.

เป็นคาถาเก่าแก่ ผู้ใดสวดภาวนาเป็นประจำ จะทำให้ดำเนินชีวิตประสบความสุขความเจริญรุ่งเรือง เป็นพ่อค้าแม่ค้าพาณิชย์ทั้งน้อยใหญ่ จะบังเกิดโชคลาภ ทรัพย์สินเงินทองเพิ่มพูนดีนักแล

พุทธมังคลคาถา สวดทุกวัน

ของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี)

สัมพุทโธ ทิปะทัง เสฏโฐ นิสินโน เจวะ มัชฌิเม
โกณฑัญโญ ปุพพะภาเค จะ อาคะเณยเย จะ กัสสะโป
สารีปุตโต จะ ทักขิเณ หะระติเย อุปาลิ จะ
ปัจฉิเมปิ จะ อานันโท พายัพเพ จะ ควัมปะติ
โมคคัลลาโน จะ อุตตะเร อีสาเนปิ จะ ราหุโล
อิเม โข มังคะลา พุทธา สัพเพ อิธะ ปะติฏฐิตา
วันทิตา เต จะ อัมเหหิ สักกาเรหิ จะ ปูชิตา
เอเตสัง อานุภาเวนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ โน

อิจเจวะมัจจันตะนะมัสสะเนยยัง
นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง
ปุญญาภิสันทัง วิปุลัง อะลัตถัง
ตัสสานุภาเวนะ หะตันตะราโย

คาถาเสริมสร้างทางสวรรค์-นิพพาน

ของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี)

หมั่นทานศีลภาวนา และระลึกถึง พุทธะพุทธา, พุทเธทุทโธ, พุทธังอะระหังพุทโธ

อิติปิโสภะคะวา มะโนพุทธายะฯ

จะทำให้ท่านมีความสุข-อายุยืน-นิพพาน

คาถาบูชาดวงชะตา (ของเก่า)

นะโม เม สัพพะเทวานัง สัพพะคะระหะ จะ เทวานัง
สุริยัญจะ ปะมุญจะถะ สะสิ ภุมโม จะ เทวานัง
วุโธ ลาภัง ภะวิสสะติ ชีโว สุกะโร จะ มะหาลาภัง
โสโร ราหูเกตุ จะ มะหาลาภัง สัพพะ ภะยัง วินาสสันติ
สัพพะทุกขัง วินาสสันติ สัพพะโรคัง วินาสสันติ

ลักขะณา อะหัง วันทามิ สัพพะทา สัพเพเทวา มัง ปาละยันตุ

สัพพะทา เอเตนะ มังคะละเตเชนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ เมฯ

เพื่อเสริมดวงชะตา จงผูกดวงชะตาของตน พร้อมเขียนชื่อนามสกุลของตนไว้ใต้ดวงชะตา หรือดวงที่เรียกว่า "ดวงพิชัยสงคราม" แล้วเอาดวงชะตาบรรจุหรือวางตั้งไว้ข้างฐานพระ เมื่อจะบูชาดวงชะตาพึงว่าคาถานี้ เพื่อจะได้เกิดลาภสักการะ เป็นสุขสวัสดิ์พิพัฒนมงคลเลิศล้นดีนักแลฯ

คาถาค้าขายดี (ของเก่า)

พุทธัง พะหูชะนานัง
เอหิจิตตัง เอหิมะนุสสานัง
เอหิลาภัง เอหิเมตตา
ชมภูทีเป มะนุสสานัง
อิตถิโย ปุริโส จิตตัง พันธังเอหิ.

พ่อค้าแม่ค้าพาณิชย์นิยมเสกเป่า ๓ จบ ๗ จบ ทำน้ำมนต์ล้างหน้าและประพรมสินค้าขายของดีนักแล (อธิษฐาน และใส่บาตรทุกวันตามศรัทธาจะบังเกิดโชคลาภ)

คำอธิษฐานบารมี

ข้าพเจ้าขอตั้งจิตอธิษฐานแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธพจน์ พระสัจธรรม ทั้งพระอรหันต์พระอริยสงฆ์เจ้าทุกพระองค์ ได้โปรดประทานพระเมตตาบารมีพระฉัพพรรณรังษี พุทธบารมีทุกประการ ที่พระองค์ทรงบำเพ็ญเพียรมา จงเป็นตบะเดชะ ประสิทธิ์ประสาทรักษาผืนแผ่นดินไทยน่านน้ำของไทย พระบวรพุทธศาสนา อภิบาลรักษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ พร้อมทั้งพระบรมวงศานุวงศ์ ให้ทรงพระเกษมสำราญ รักษาชีวิตผู้ปฏิบัติการรักษาผืนแผ่นดินไทยทั้งมนุษย์และวิญญาณตลอดทั้งปวงประชา ข้าราชการผู้ซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งข้าพเจ้าและครอบครัวให้

รอดปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง ให้ประเทศชาติผู้คนพลเมืองอยู่เย็นเป็นสุข ให้ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาลให้พืชพันธุ์ธัญญาหาร ทรัพยากรธรรมชาติงอกงามอุดมสมบูรณ์

ขออัญเชิญพลังพระสัจธรรม น้ำทิพย์ น้ำอมฤต โปรดหมู่มวลมนุษย์ วิญญาณทั้งหลายทั่วสากลโลก ให้พ้นทุกข์ มีความสุข ขอให้มีพระเมตตาปราณีของพระองค์จงบันดาลให้มนุษย์ทั้งหลาย มีหิริโอตตัปปะ รักธรรมะ ไม่เห็นแก่ตัว เลิกทุจริต ไม่พยาบาทอาฆาตจองเวรซึ่งกันและกัน ให้มีจิตเมตตาปราณี ประพฤติปฏิบัติธรรมะ ผู้หลงผิดขอให้คิดกลับใจ และขอให้พระสัจธรรมที่พระองค์ทรงประกาศไว้ว่าใครทำดีได้ดี ใครทำชั่วได้ชั่ว ให้ได้รับผลปรากฏเด่นชัดแก่ตาโลกตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ขอพระบารมีทุกประการที่กล่าวแล้วแผ่กระจายขยายออกไปทั่วทุกภพมนุษย์ไตรโลกา หมื่นโลกธาตุ แสนโกฏิจักรวาลพิภพ จบเจ็ดคาบสมุทรตลอดสุดก้นบาดาล ให้เนืองแน่นไปด้วยบารมีให้มนุษย์ทั้งหลายพากันมานับถือพระพุทธศาสนาโลกนี้จะได้อยู่เย็นเป็นสุข ขอพระพุทธบารมีโปรดบันดาลให้คำอธิษฐานทั้งปวงนี้ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงทุกประการเทอญ.

คำถวายสังฆทาน (สามัญ)

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ

ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ภัตตาหารกับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ภัตตาหารกับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญฯ

คำถวายผ้าป่า

อิมานิ มะยัง ภันเต ปังสุกูละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ปังสุกูละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ผ้าบังสุกุลจีวร กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ผ้าบังสุกุลจีวรกับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญฯ

อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ นายจวน คงเทียน